

... Da je meni
zslukati
lovensko sobo,
da mi je razdeliti
lovenski strop,
po umetnosti
n po narodni volji:
taši sobi
redišče je kot,
taš strop
zvira iz kota,
taše leto iz božiča,
taše družine
z svete Družine,
taša misel
z Svetega Duha –
ako je hotel
taš narod.

/Oton Župančič/

misli

THOUGHTS

NETO -
EAR 43
EBRUAR 1994

Naslovna slika: Prešernov spomenik v Kranju, kraju pesnikove prerane smrti 8. februarja 1849.

+ + +

MORAM z veseljem povedati, da pisma z naročnino zdaj v začetku leta kar lepo prihajajo. Prav se mi zdi, da pridenemo decembrski številki poleg koledarja tudi kuverto s tiskanim naslovom MISLI. Ta resne naročnike spomni na dolžnost, ki pa je žal neresnim deveta briga.

Predlanskim sem v predbožičnem vrvenju na te kuverte pozabil. Tolažil sem se z misljo, da niso tako važne. Pa sem se kmalu prepričal, da so. Mnogi so tisto leto enostavno pozabili na naročnino, pa se obenem tudi prepričali, da so naročnino poslali. Pač niso videli naše kuverte ležati okrog in "molče trobentati", naj vendar kdo iz družine kuverto z naročnino odpošlje. Tako je lepo število naročnikov tisto leto enostavno izpustilo. Zdaj plačujejo nazaj in ne več naprej, a v prepričanju, da je vse poravnano. Nekaj sem jih prepričal z razlago, kako so mogli zastati. A nekateri mislijo, da se ne morejo motiti, ker se moti lahko samo upravnik. . .

Vsekakor ste za letos kuvertice s tiskanim naslovom MISLI dobili. Tisti, ki jih še niste vrnili – uporabite jih čimprej! Naročnina je malenkostna in Bernardovemu tiskovnemu skladu gre zahvala, da krije mo izdatke, ki pridejo vsaki mesec že kar blizu treh tisočakov. . .

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancom.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA. IDEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL. PART I. Cena 12 dolarjev. Žal je drugi del pošel in nove izdaje najbrž ne bo. Slovenian Research Center of America.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga zanimivih esejev Dr. M. Kremžarja (Argentina) o preosnovi družbe. Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. Zadnje izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM, II. del. – Zanimiva študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos. Cena 27 dolarjev. (Cena za prvi in drugi del skupaj je 40 dolarjev.)

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh zajetnih knjig skupaj je 40 dolarjev. Samo zadnja knjiga (III. del) je 28 dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarje.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 4 dolarje.

PISMA MRTVEMU BRATU – Topli spomini na brata – Avtor je duhovnik lazarist Franc Sodja – Cena 12 dolarjev.

PRED VRATI PEKLA – Duhovnik lazarist Franc Sodja opisuje v živo življenje v ljubljanskih zaporih po končani vojni. – Cena 8 dolarjev.

JESENSKO LISTJE – Prva pesniška zbirka adelajdskega pesnika Ivana Burnika – Legiša. Ves dobiček je namenjen ljubljanski otroški bolnišnici. Cena 10 dolarjev.

misli (THOUGHTS) Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'Beckett Street, KEW, Vic. 3101 – Naslov: MISLI, P.O.Box 197, KEW, Vic. 3101 + Tel.: (3)853 7787 – Fax (03)853 6176 + Naročnina za leto 1993 je 10.– dolarjev, izven Avstralije 18.– dolarjev, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel.: (03)387 8488 – Fax: (03)380 2141

Božje misli in človeške

Leto
43
Št.
2

FEBRUAR 1994

- Z molitvijo in delom za novo Slovenijo – J. Gril – stran 33
Je hiša – pesem
– Tone Kuntner – stran 34
Prešeren in kultura jezika
– Silvester Čuk – stran 35
Nevarni oblaki nad Cerknim
– Anton Melinc – stran 36
Posvečeno brezno
– Jožko Bavcon – stran 38
Spoznanje – pesem
Rad bi daleč šel od tod – pesem
– Lado Piščanc – stran 38
Janez Pavel II. bolnikom
– poslanica – stran 39
Obisk slovenske delegacije
– Aleš Gosner – stran 41
Kako so nastali jurčki
– Ljudsko legendo napisal
Jože Gregorič – stran 42
Središče svetih Cirila in Metoda,
Melbourne – P. Bazilij – stran 43
Izpod Triglava – stran 46
Pastirsko pismo slov. škofov
o družini – I. del – stran 48
Središče svete Družine, Adelaide
– P. Janez – stran 50
Ozri se na našo družino!
– R.L. Stevenson – stran 51
Moje celice – zapiski iz zaporov
– Jožko Kragelj – stran 52
Naše nabirke – stran 52
Središče svetega Rafaela, Sydney
– P. Valerijan – stran 55
Z vseh vetrov – stran 58
Kotiček naših mladih – stran 60
Križem avstralske Slovenije
– stran 61
Pa spet nekaj uvoženega iz
Republike Slovenije – stran 64

Z molitvijo in delom za novo Slovenijo!

ZDI SE, da so posledice razkristjanjenja slovenske družbe v preteklih desetletjih tako hude, da smo tudi verni ljudje pozabili na moč molitve, žrtve ali odpovedi. Versko prenavo, o kateri na Slovenskem govorimo že nekaj časa, bomo morali začeti prav tu. Poživiti vero in zaupanje v Boga, ki nam je rekel: Čujte in molite, prosite in se vam bo dalo, trkajte in se vam bo odprlo! Gospod, nauči nas moliti!

Posledice razkristjanjenja je čutiti tudi na drugih področjih: zavest o pripadnosti Cerkvi kot občestvu je šibka, zavzetost za delo v družbi v luči družbenega nauka Cerkve je negotova. Ko so v božični izjavi slovenski škofje pokazali na nekatere hude nepravilnosti in krivice, ki se godijo v današnji slovenski družbi in bili zaradi tega v medijih deležni nekaj grdih napadov, se katoliška srenja ni postavila v njihov bran. Kot da se ni nič zgodilo! Ko v Družini pišemo o kakšni nepravilnosti iz preteklosti ali sedanjosti in zahtevamo, naj jo odgovorni odpravijo ali popravijo, se takoj najde kakšna pobožna duša, ki nas roti, naj se ne ukvarjamo s politiko, temveč naj pišemo "samo o svetih stvareh".

Tudi na tem področju smo potrebni temeljite verske prenavne. V roke bo treba vzeti kar novi Katekizem katoliške Cerkve in ga temeljito prebrati. Ali pa bolj prisluhniti izjavam naših škofov ali papežu Janezu Pavlu II. Ta je v začetku leta v zelo odmevnem pismu italijanskim škofom posebej poudaril prizadevanje za izgradnjo nove Evrope v prepričani privrženosti idealom, ki izhajajo iz globoke krščanske vere. Očetje sodobne Evrope so bili globoko verni kristjani. Premalo je, piše papež, da bi danes to dediščino kristjani samo varovali in branili, potrebno jo je razvijati in krepiti, zlasti še zato, ker želijo nekateri politiki graditi Evropo na zanikanju krščanstva.

Čeprav je komunizem v Srednji in Vzhodni Evropi propadel, je krščansko navdihnjena politika še vedno potrebna. Navzočnost krščanskih laikov v družbenem in političnem življenju ni bila pomembna le pri odporu proti različnim oblikam totalitarizma, zlasti komunizma. Potrebna je tudi pri uveljavljanju krščanske tradicije in kulture na družbeni in politični ravni.

Papež posebno poudarja veliko odgovornost krščanskih laikov pri kulturni, moralni in verski prenavi družbe. "Nujno je potrebno, da se vsi verniki zavzamejo za delo s skupno molitvijo... Na pragu leta 2000 potrebuje Cerkev, in še posebej

DRUŽINSKA MOLITEV ima svoje značilnosti. To je skupna molitev moža in žene, staršev in otrok. Skupnost v molitvi je hkrati sad in zahteva tiste skupnosti, tistega občestva, ki kot dar izvira iz zakramentov krsta in zakona. Na člane krščanske družine se na poseben način nanašajo besede, s katerimi Jezus obljublja svojo navzočnost: "Povem vam tudi: Ako se na zemlji dva izmed vas zedinita v kateri koli prošnji, jima bo moj Oče, ki je v nebesih, vse storil. Kajti, kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi." Krščanska družina more živeti le s stalno božjo pomočjo. Kdor zanjo prosi, mu bo podeljena.

/Janez Pavelli./

celotna Evropa, silno molitev, ki naj preplavi različne Cerkve, narode in celine... Molitev je vedno neke vrste izpoved, priznanje navzočnosti Boga v zgodovini in njegovega delovanja v prid ljudi in narodov. Hkrati pa molitev pomeni bolj tesno združenje z njim in vzajemno zблиžanje med ljudmi." Pismo konča z ugotovitvijo, da je "Cerkev velika družbena sila, ki je prestala preizkušnjo zgodovine", predvsem zaradi molitve in edinosti v molitvi.

Ali ne zvenijo te papeževe besede kot povabilo, da bi tudi mi začeli z veliko molitvijo za našo domovino in za vse tiste krščanske laike, ki se pri svojem odgovornem delu v družbi in politiki sklicujejo na krščanske vrednote? Da bi skupaj in solidarno gradili novo slovensko družbo na duhovni dediščini, ki so nam jo zapustili veliki Slovenci, kot so bili svetniški škof Slomšek, neutrudni Janez Evangelist Krek, Andrej Gosar, Narte Velikonja. in toliko drugih!

JANEZ GRIL

/Iz Komentarija v Družini/

Prešernov spomenik med frančiškansko cerkvijo in tromostovjem v Ljubljani

JE HIŠA

Je hiša zgrajena.
S kletjo temeljena,
v živo skalo
klesano kletjo.

Je zidana hiša
z žgano opeko.
Je malta zamešana
z znojem, s krvjo.

Je s srcem grajena.
Je ozemljena
zoper sovražne strele
in grom.

Je streha človeku,
je sanjam zavetje.
Bo trdna in trajna,
če nam bo d o m.

TONE KUNTNER

Prešeren in kultura jezika

ZADNJI dve gimnazijski leti smo imeli profesorico slovenščine, ki je bila poosebljena žlahtnost (mimogrede: precej njenih dijakov je šlo v bogoslovje in govorilo se je, da jih ona "spravi v lemenat" več kot kakšen župnik!) Nekaj te svoje lastnosti je prelila tudi v pisatelje in pesnike, ko nam je z žuborečo mirnostjo govorila o njihovem življenju in delu, tako da so nam postali nekam domači in ljubki.

Najbolj visoko je cenila Prešerna: ure v družbi z njim so bile zanjo in tudi za nas skorajda praznične. Ko je govorila o Prešernu, je govorila njeno srce. Ni ga sicer povzdigovala med "svetnike", kamor bi ga radi postavili nekateri njegovi oboževalci, približala pa nam je tisto "božansko" v njem, pesniški navdih in sposobnost to kipenje duha preliti v posodo jezika, ki se nam ga ni treba sramovati pred nikomer. Prešernovi soneti, gazele in druge pesmi, ki nam jih je brala, so z njenim glasom zvenele kot molitve. Njeni dijaki smo bili ponosni, da je nekdo že pred več kot sto leti znal tako popolno izpovedati v našem materinem jeziku preproste vsakdanje stvari, ki jih sicer vsi vidimo, pa ne opazimo, in globoke resnice, ki jih čutimo, čeprav pogosto le podzavestno, tako tenkočutno, da strune našega srca takoj zazvenijo.

Zdi se mi samoumevno, da je spominski dan smrti našega največjega pesnika (8. februar) slovenski kulturni praznik. Pisatelj Alojz Rebula postavlja letnico izida Prešernovih Poezij (1846) za "začetek štetja let" slovenske kulture in pravi: "Prešeren je Geneza" (naslov prve knjige Svetega pisma) - knjiga "postanka" izvirne slovenske književnosti. Ivan Grafenauer v svoji Kratki zgodovini slovenskega slovstva (Ljubljana 1919) piše: "Kakor velikan nad tropo pritlikavcev se dviguje Prešernova orjaška osebnost nad malimi Čbeličarji. In to razmerje je toliko bolj čudno, ker je nastopil v našem slovstvu kar nenadoma, brez kakršnih koli pomembnejših predhodnikov." Na koncu pravi o njem: "Prešeren

France Prešeren v lesorezu Franca Miheliča (1944)

je dal slovenski poeziji globljo vsebino, položil je vanjo svoje najgloblje čustvovanje, izrazil je v njej svoje najplemenitejše misli; ustvaril je slovenski poeziji vzorno notranjo obliko, ki je še do danes nismo doumeli do vse njene globine; ustvaril je nov pesniški jezik, ... uvedel je s tem slovensko slovstvo v krog svetovne literature."

V Prešernovem času je bilo tudi pri nas precej močno ilirsko gibanje, ki se je ogrevalo za združitev južnoslovanskih pokrajin v kulturno enoto na osnovi skupnega knjižnega jezika in narodne zavesti. Ilirci so razglašali, da osamljena slovenščina nima nobene kulturne in književne prihodnosti. Prešeren pa je kaj kmalu uvidel, da bi prav ta "bratski panslavizem" (v glavah nekaterih Slovencev živ še danes, dasi iz drugih razlogov!) pomenil smrtno obsodbo ne samo za slovenski jezik in kulturo, ampak tudi za sam narodni obstoj. Saj je jezik razpoznavni znak naroda! Obenem je jezik eno najpotrebnejših in najbolj dragocenih "orodij" kulture. Prešeren ni obupoval nad "revščino" slovenskega jezika, raje se je potrudil, da ga s svojim delom obogati. Kdor ima kaj povedati, bo znal najti tudi način, kako to čim lepše in razumljiveje podati.

Iz vsakdanje izkušnje vemo, da mora biti jed, ki pride na mizo, pripravljena tako, da "nahrani" vse čute, zlasti da se ob njej napase oko. Pisana beseda je naša duhovna hrana in tudi zanjo velja nekaj podobnega. Dober okus ji poleg vsebine daje tudi lep, izpiljen jezik. V duhu znanega izreka: "Česar je

polno srce, to usta rada govore!" ("to roka piše", bi lahko dodali), je jezik, govorica, beseda - zrcalo našega srca. Srce je prvo žarišče kulture. Če srce ni omikano, "obdelano", je človek robot in surov in tak tudi ne izbira besed. Če govori, ali če piše. Pisatelj Mirko Mahnič, "likalec" slovenske besede. zlasti gledališke, je pred leti napisal knjižico s pomenljivim naslovom "Kako pa govoriš?!" Tako opomnijo svoje otroke starši, ki jim ni vseeno, kakšna je njihova "govorna kultura".

"Kako pa pišeš?" bi mogli danes reči marsikateremu slovenskemu pisatelju, pesniku, publicistu, časnikarju. Jezikoslovec Anton Breznik, ki se je boril za lepo slovenščino brez slogovnih

ohlapanosti ter brez izposojenk in tujk, je zapisal: "Poučna prikazen v zgodovini jezika je, da se s tujimi izrazi lišpajo le slabi pisatelji, medtem ko resničnim umetnikom zadostuje materina beseda. Prešeren v svojih nesmrtnih pesmih nima niti ene izposojenke, majhni vrstniki njegovi (Jak. Zupan, Levičnik, Jože Žemlja) so si morali pomagati s srbsko-hrvatskimi in ruskimi izrazi. Koseski je ves obložen s tujo navlakom."

Če nam je pri srcu kultura naše mlade države, če ljubimo svoj narod "v dejanju in resnici", pokažimo to ljubezen najprej - z besedo! Domačo in žlahtno. Tisto, ki jo je zasadil Prešeren in raste iz njega.

SILVESTER ČUK
v goriškem Kat. glasu

Nevarni oblaki nad Cerknim

Pod gornjim naslovom je v goriškem Katoliškem glasu 20. januarja letos cerkljanski župnik in dekan ANTON MELINC kratko a živo prikazal žalostni dogodek pred petdesetimi leti. Članek je bil vabilo na obhajanje petdesetletnice pokola nedolžnih žrtev, skupine vaščanov z obema kaplanoma, pesnikom Ladotom Piščancem in Ludvikom Slugo. Mi se te komemoracije ne moremo udeležiti, prav pa je, da se ustavimo ob obletnici tudi mi ob tem množičnem grobu, o katerem še danes nekateri nočejo nič slišati, ali pa ga še vedno razlagajo po besedah takratnih moralcev, da so pač "likvidirali izdajalce". Takole piše dekan in župnik Melinc:

BILO je 27. januarja 1944 leta. Gospod kaplan Ladislav Piščanc je pristopil kot navadno k oltarju zjutraj ob sedmi uri. Spremljala sta ga dva strežnika.

Medtem so se Nemci bližali Cerknemu. Prodirali so iz Idrije, se povzpeli do vasi Jazne, od tam na Cerkljanski Vrh, skozi "Stiske", prišli v "Cegnco" ter okrog sedme in dvajset minut so začeli streljati.

Gospod Piščanc je bil že pri darovanju in je prekinil z nadaljevanjem maševanja. Strežnika sta zbežala, naglo preskočila zid okrog cerkve in se zatekla v hišo... Tu sta pričakala konec.

Praga zvonika in cerkve ni nihče prestopil.

Nemci so prodirali od treh strani in obkolili vas.

Učenci "politične šole" so brezglavo bežali in tekli naravnost na "Brdce" ter se tako postavili nemškemu vojakom pred puške. Nemci so jih z lahkoto pokosili 47.

Precejšnje število je bilo ranjenih. Ranjenci so bili na vozovih. K njim sta se približala oba kaplana, da bi jim nudila duhovno pomoč. Dekan je ležal doma bolan.

Danes vemo, da je bil izdajalec partizanski častnik, so pa obtožili izdajstva predvsem oba kaplana in nekaj domačinov iz Cerknega.

Partizanski štab je zahteval "grešnega kozla", zato so sklenili, da bodo "likvidirali" določeno število domačinov. Sledila je aretacija nedolžnih in celo po merilu osebnega sovraštva. Aretirane so najprej zaprli v prostore stare sodnije, pozneje so

jih zadržali v nekem kozolcu, a zgodaj zjutraj so jih odvedli na "Lajše", kjer so prebili v svilih poslednje trenutke. Izrekli so smrtno obsodbo ter pobili nedolžne. (Datum nasilne smrti: 5. feb. 44.)

Dne 6. februarja 1994 bomo obhajali petdesetletnico pokola in vseh padlih ob tretji uri popoldne v Cerknem. Somaševanje bo vodil g. škof Metod Pirih.

Kličejo nas padli. Zberemo se, ker želimo graditi mir. Papež Pavel VI. je rekel: "Miru ne uživamo. Mir moramo graditi. Mir ni na neki že doseženi ravni. Mir je vedno na višji ravni in tja morajo biti usmerjeni naši koraki. Mir ni neka uspavalna ideologija. Vsi smo odgovorni za mir, ker je naše splošno dobro. Vest in vestnost nas priganjata, da gradimo mir z vsemi svojimi močmi, ker je resnična dobrina človeštva. Pripravimo ugodna tla vzajemnosti, predvsem ljubezni!"

Nobena vojna ni sveta. Nobeno pobijanje ni sveto. Samo mir je svet.

Ob priliki petdesetletnice padlih, prosimo za mir, kakor izhaja iz Boga in nam ga daruje Jezus Kristus. On je naš mir. Zvesti Bogu - zato tudi zvesti človeku!

V teh kratkih besedah je dekan in župnik Melinc povedal vse. Gre za petnajst nedolžnih žrtev, ki so morale končati v kraški jami. V ljubljanski Tedenski tribuni je že leta 1958 izšlo pričevanje Andreja Kranjca, nekdanjega častnika Varnostno obveščevalne službe (VOS). Ta je razkril, da je Nemce o partijski šoli v Cerknem obvestil partizanski major Jernej Hrastnik. Bil je geštapovski agent v štabu 31. divizije, ki so ga kmalu nato odkrili in tudi likvidirali. Človek bi pričakoval, da bi vsaj ta javna izjava spremenila sliko cerkljanske tragedije. Toda do tega ni prišlo. Uradna "zgodovina" je še vedno ponavljala zgodbo o "izdajalcih, ki so jih v Cerknem v imenu ljudstva obsodili na smrt". Razen v zamejstvu in zdomstvu

doma ni nihče tvegala celo govoriti o dogodku, kaj šele napisati kaj v obrambo resnice in oprati krivični madež. Šele po padcu komunizma na Slovenskem je tudi ta zgodba prišla v javnost v vsej svoji grozotni razsežnosti.

Po poročilu je letošnje praznovanje petdesetletnice potekalo v znamenju sprave. Tako dekan in župnik kakor škof Pirih sta poudarila, da je ta spominska slovesnost prošnja k Bogu, da se kaj takega ne bi nikoli več ponovilo in da bi ljudi utrdila v dobrem. Škof je vse zbrane povabil k molitvi - ne le za žrtve, temveč tudi za njihove svojce, zlasti pa še za moralce, ki so božjega usmiljenja najbolj potrebni. Najprej za izdajalca, ki je pokazal sovražniku pot do svojih soborcev in ki je neposredno kriv za smrt 47 mladih gojencev politične šole. "Nato je treba moliti za tiste, ki so pokol izvršili. Končno pa še za tiste, ki so krivdo za vse naložili petnajstim nedolžnim žrtvam."

Ob koncu maše je župnik Melinc sporočil, da nameravajo še letos izpeljati načrte in postaviti na Lajšah - tam so bile žrtve rojene za večnost - cerkvico, njim in drugim padlim ter pobitim žrtvam vojne in revolucije v spomin. V notranjosti bo simbolno predstavljena vesoljna sodba, zunaj pa ležeči križ, ki so ga morale žrtve nesti na svojo Kalvarijo. Pot, ki bo vodila na vrh hriba, bo simbolizirala križev pot. Na vrhu, na XIII. postaji, bo stal križ, pot navzdol pa bo vodila do XIV. postaje - jame, v kateri počivajo ostanki žrtev.

K tej obletnici in spravnim prireditvi se je zbralo veliko domačih in tujih vernikov, celo iz zamejske Gorice jih je pripeljal avtobus. S škofom Pirihom je somaševalo štirideset duhovnikov. Med udeleženci sta bila tudi idrijski župan dr. Janez Podobnik in predsednik SLS Marjan Podobnik. Dodamo pa lahko, da ni bilo časnikarjev, pa tudi ne nekdanjih partizanov, četudi so bili v škofovo mašo vključeni tudi padli učenci partijske šole.

Lado Piščanc

16. VI. 1914.

† 5. II. 1944.

Ludvik Sluga

24. VIII. 1917.

† 5. II. 1944.

Posvečeno brezno

/ Epilog k članku /

LETA hitro minevajo, zdi se, kot da čas z vsakim hitreje teče. Zadnji čas se je zgodilo že toliko pomembnih stvari, da bi lahko precej prejšnjih primerjali z eni samim. Med temi dogodki je mnogo takih, ki so bili še do pred kratkim tabu teme za razpravljanje v javnosti. Vendar povsod le ne gre tako hitro. Veliko spravni daritev in pokopov že pokopanih je bilo v naši Sloveniji. V Cerknem še čakajo na pravico do imenovanega groba.

Od tistega usodnega februarskega večera leta 1944, ko so na večer strelji odjeknili v tišino noči na Cerkljanskem in veliko prežgodaj ugasnili življenja petnajstim nedolžnim žrtvam, se uradno še ni nič zgodilo.

Samo eden od njih, pokojni moj stari oče Jožef Bavcon, se je rešil. V letih uradnega molka je vsako leto znova doživljal tisto strašno noč. Vedno je ponavljal, da bo zgodovina o tem tragičnem dogodku še pisala.

Kljub vsem spremembam, ki smo jih doživeli, nekateri še danes trdijo, da naj bi sprava veljala samo za pokojne žrtve. Se morda bojijo, da bi vstali iz groba? Vi, ki ležite v majhnem breznu, ne potrebujete sprave, ker niste sejali sovraštva. Sami, s svojo krvjo, ste si posvetili tisti sveti kraj, ki bo ostal za vedno vaš.

Naj vam tiha pesem drevesnih krošenj, šelestenja suhega listja in drobne cvetlice, ki vsako pomlad znova zacvetijo tako kot vsa leta doslej, ponavljajo, da spomin na vas ni nikoli ugasnil med cerkljanskimi hribi. Vsem tistim pa, ki bodo tod okrog hodili, naj skromno znamenje, ki, upam, da bo nekoč tukaj stalo, spominja in opominja, da se kaj takega ne bi nikoli več ponovilo.

JOŽKO BAVCON (1992)

SPOZNANJE

Ko bil se še otrok,
sem stiskal bela jagnjeta si na srce
in božal rad razjarjene bi pse,
ko bil sem še otrok.

Samo zdaj vem,
da bi me psi razjarjeni uklali
in da mogoče še nocoj
hudobneži mi bodo jagnjeta zaklali.

Vse je ostalo kakor prejšnje dni:
lajež psov poslušam pozno v noč
in vsako jutro žene mlad pastir
čredo belih jagnjet mimo koč.

LADO PIŠČANC

RAD BIDALEČ ŠEL OD TOD

Rad bi šel na dolgo pot,
rad bi daleč šel od tod,
med ljudmi mi je tesno,
Rafael, daj mi roko.

Kot uganka so ljudje,
v zanke lovijo srce,
njih besede — spev siren,
njih pogled — objem jeklen.

Daj roko mi, Rafael:
v plašč tesno se bom odel,
tisti prag bom šel iskat,
kjer mi vsak bo večni brat.

LADO PIŠČANC

JANEZ PAVEL II. - BOLNIKOM

Papeževa poslanica
za DRUGI SVETOVNI DAN BOLNIKOV,
11. februarja 1994

NA vas, predragi bratje in sestre, ki na telesu in v duhu nosite znamenja človeškega trpljenja, z ljubeznijo obračam svojo misel ob pomenljivi priložnosti Svetovnega dneva bolnikov.

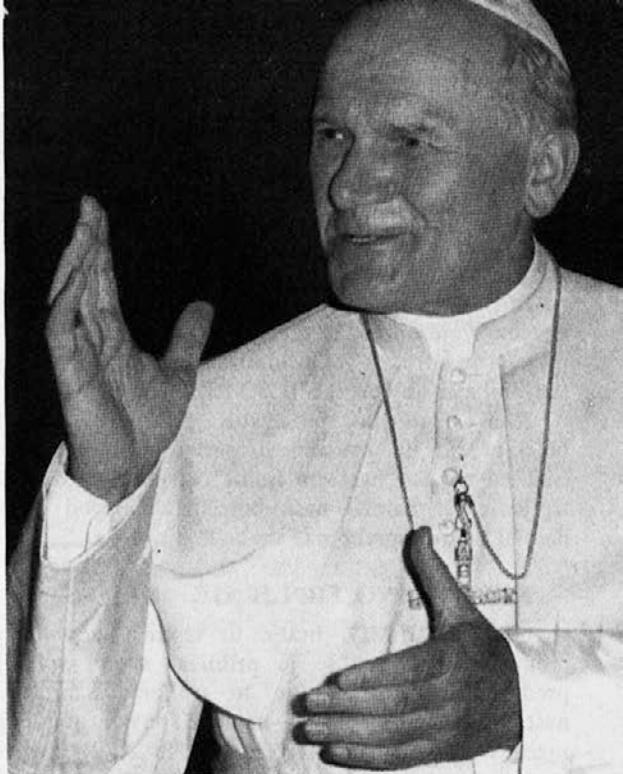
Posebej pozdravljam vas, bolni, ki imate milost vere v Kristusa, Sina živega Boga, učlovečenega v telesu Device Marije. V njem, ki je solidaren z vsemi trpečimi, ki je bil križan in je vstal za zveličanje ljudi, boste našli moč, da boste živeli svoje trpljenje kot "odrešensko bolečino".

Želel bi se srečati z vsakim od vas na vsakem koščku zemlje, da bi vas blagoslovil v imenu Gospoda Jezusa, ki je hodil mimo, "delal dobra dela in ozdravljaval" bolne (Apd 10,38). Želel bi biti ob vas, da bi vas tolažil v bolečinah, podpiral vaš pogum, krepil upanje, da bi vsak iz sebe znal narediti ljubeč dar Kristusu za dobro Cerkve in sveta.

Kot Marija ob vznožju križa (prim Jn 19,25) se želim ustaviti ob Kalvariji tolikih bratov in sester, ki jih v tem trenutku trgajo na dvoje bratomorne vojne, ki usihajo v bolnišnicah, ali pa žalujejo za svojimi dragimi, žrtvami nasilja. Najslovesnejši trenutek obhajanja letošnjega Svetovnega dneva bo v Marijinem svetišču v Čenstohovi, da bi izprosili po materinski priprošnji preblazene Device božji dar miru skupaj z duhovno in telesno tolažbo bolnih in trpečih, ki v tišini darujejo Kraljici miru svoje žrtve.

Ob priložnosti Svetovnega dneva bolnikov želim usmeriti pozornost vas, bolni, zdravstveni delavci, kristjani in vsi ljudje dobre volje na temo "odrešenske bolečine", na krščanski pomen trpljenja; na vprašanje, ob katerem sem se ustavil v apostolske pismu **O odrešenskem trpljenju**, objavljenem 11. februarja pred desetimi leti (Odslej označeno z OT).

Kako moremo govoriti o odrešenski bolečini? Ali ni trpljenje ovira sreči in vzrok oddaljitve od Boga? Brez dvoma obstajajo stiske, ki se s

človeškega gledišča zdijo brez vsakega pomena.

Resnično, če je Gospod Jezus, učlovečena Beseda, razglasil "blagor žalostnim" (Mt 5,4), je to storil zato, ker obstaja višje gledišče, gledišče Boga, ki vse kliče k življenju, pa čeprav skozi trpljenje in smrt, v svoje večno kraljestvo ljubezni in miru. Srečen tisti, ki mu uspe, da božja luč zasije v uboštvo trpečega in pojemajočega življenja!

"ZAKAJ?"

DA bi mogli zajeti to luč nad trpljenjem, moramo predvsem poslušati božjo besedo, zapisano v Svetem pismu, ki ga lahko označimo tudi kot "veliko knjigo trpljenja" (OT, 6). V njej najdemo "dolgo vrsto položajev, ki so za človeka resnično boleči", mnogooblične izkušnje zla, ki neizbežno prebudi vprašanje: "Zakaj?"

To vprašanje se je najbolj dramatično izrazilo in našlo prvi delni odgovor v Jobovi knjigi. Zgodba tega pravičnega moža, preizkušanega na vse možne načine ne glede na njegovo nedolžnost, kaže, da "ni res, da je vsako trpljenje posledica krivde in ima naravo kazni" (OT, 11).

Popoln in dokončen odgovor Jobu je Kristus. "Samo v skrivnosti učlovečene Besede najde skrivnost človeka pravo luč" (Cerkev v današnjem svetu, 22). V Kristusu je tudi bolečina zajeta v skrivnost neskončne ljubezni, ki izžareva iz Svete Trojice in postaja izraz ljubezni ter sredstvo

odrešenja, postaja odrešenijska bolečina.

Oče je tisti, ki izbere popolno daritev Sina kot pot za obnovitev zaveze med ljudmi, ki jo je greh naredil neučinkovito: "Bog je svet tako ljubil, da je poslal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje" (Jn 3,16).

In Sin "se napoti proti svojemu trpljenju, ker se zaveda svoje odrešilne moči. Gre pokoren Očetu, še prej pa je združen z Očetom v ljubezni, s katero je ta ljubil svet in človeka" (OT, 16).

Sveti Duh pa po ustih prerokov oznanja bolečine, ki jih Zveličar prostovoljno sprejema za ljudi in nekako namesto ljudi: "On pa je nosil naše trpljenje, si naložil naše bolečine...Gospod pa je naložil nanj pregrehe nas vseh (Iz 53, 4-6).

KRISTUSOVO TRPLJENJE

OBCUDUJEMO, bratje in sestre, načrt božje modrosti: Kristus "se je približal svetu trpljenja predvsem s tem, da je to trpljenje sam vzel nase" (OT, 16): v vsem nam je postal podoben, razen v grehu (prim. Heb 4,15; 1Pt 2,22), privzel je naše človeško stanje z vsemi njegovimi mejami, vključno s smrtjo (Flp 2, 7-8), svoje življenje je daroval za nas (prim. Jn 10,17; 1Jn 3,16), da bi mi živeli novo življenje v Duhu (prim. Rim 6,4;8,9-11).

Včasih se zgodi, da se kdo pod težo hudega in nevzdržnega trpljenja jezi na Boga in ga obtožuje nepravilnosti, toda na ustnicah tistega, ki zre v Križanega, ki "prostovoljno" in "po nedolžnem" trpi, tožba zamre (prim.OT, 18). Ne moremo se jeziti na Boga, ki je solidaren s človeškim trpljenjem!

Popolno razodetje odrešenijske vrednosti bolečine je Gospodovo vstajenje: "V Kristusovem križu se je ne le odrešenje izvršilo s trpljenjem, temveč je bilo pri tem hkrati odrešeno človeško trpljenje" (OT, 19). "Kristus je odprl svoje trpljenje človeku" in človek najde v njem svoje trpljenje, "obogateno z novo vsebino in novim pomenom" (OT, 20).

Razlog, ki že zajema obstoječo razliko med bolečino in zlom, osvetljen z vero, daje razumeti, da lahko vsako trpljenje po milosti postane podaljšanje skrivnosti odrešenja, ki ostaja, čeprav v Kristusu že popolno, "neprenehno odprto vsaki ljubezni, izraženi v človeškem trpljenju" (OT, 24).

Vse življenjske stiske lahko postanejo znamenja in nastavki prihodnje slave. "Kolikor ste soudeleženi pri Kristusovem trpljenju", spodbuja prvo Petrovo pismo, "bodite veseli, da se boste veselili in radovali" (1Pt 4,13).

MARIJIN ZGLEDE

DRAGI bolniki, iz izkušnje veste, da so v vašem življenju bolj kot besede potrebni zgledi. Da, vsi potrebujemo vzorov, ki bi nas spodbudili k hoji po poti posvečevanja trpljenja. Na današnji praznik blažene Lurške Device gledamo na Marijo kot na živo podobo evangelija trpljenja.

Preletite v mislih postaje njenega življenja. Našli boste Marijo v uboštvu nazareškega doma, v ponižanju betlehemskega hleva, v pomanjkanju na begu v egiptovsko deželo, v naporu ponižnega in blagoslovljenega dela z Jezusom in Jožefom.

Predvsem po Simeonovi prerokbi, ko je napovedal Marijino soudeležnost pri Sinovem trpljenju (Lk 2,34), je Marija na zelo globoki ravni izkusila skrivnostno slutnjo bolečine. Skupaj s Sinom se tudi ona začne približevati križu. "Na Kalvariji je trpljenje blažene Device Marije ob Jezusovem trpljenju doseglo višek, ki si ga z našega človeškega stališča težko predstavljamo v njegovi veličini, saj je skrivnostno in nadnaravno plodno za vesoljno zveličanje" (OT, 25).

Jezusova Mati je bila obvarovana greha, ne pa trpljenja. Zato se krščansko ljudstvo istoveti s podobo Žalostne Matere božje: "prepoznavajoč v njeni bolečini svoje bolečine. Vsak navik je, medtem ko jo zre, notranje bolj uveden v skrivnost Kristusa in njegovega odrešenijskega trpljenja.

Skušajmo stopiti v občestvo z brezmadežnim Srcem Jezusove Matere, v katerega je edinstveno in neprimerljivo udarila Sinova bolečina za odrešenje sveta. Sprejmimo Marijo, ki jo je umirajoči Kristus postavil za duhovno mater svojim učencem, in izročimo se ji, da bi bili zvesti Bogu na poti od krsta do povelčanja.

POZIV VSEM

ZDAJ se obračam na vas, zdravstveni delavci, zdravniki, medicinske sestre in tehniki, bolniški župniki in redovnice, na vas, tehnično in upravno osebje, socialni delavci in prostovoljci.

Kot usmiljeni Samaritani ste ob bolnih in v njihovi službi, spoštuječ v njih predvsem in vedno dostojanstvo osebe ter z očmi vere prepoznavate v njih navzočnost trpečega Jezusa. Varujte se brezbriznosti, ki se lahko rodi iz navade. Vsak dan obnavljajte zavzetost za to, da boste bratje in sestre vsem, brez vsakršnega razlikovanja. Nenadomestljivemu prispevku vaše poklicne usposobljenosti, združene z usposobljenostjo struktur, dodajte "srce", ki je edino zmožno, da jih "počlovečuje" (OT, 29).

Ob koncu pozivam vas, odgovorni pri narodih, imejte zdravstvo za prvenstveni problem v

svetovnem merilu.

Eden izmed namenov Svetovnega dneva bolnikov je tudi opravljati delo širjenja dovednosti za težke in nerešljive probleme, ki zadevajo zdravstvo in zdravje. Približno dvema tretjinama človeštva še vedno ni zagotovljena osnovna zdravstvena pomoč, ker so sredstva, uporabljena na tem področju, pogosto nezadostna. Program Svetovne zdravstvene organizacije "Zdravje za vse do leta 2000" bi se lahko zdel prividen, pa vendar spodbuja tekmovanje v dejavnosti solidarnosti. Izreden napredek znanosti in tehnike ter razvoj sredstev množičnega obveščanja prispevata k temu, da to upanje postaja vedno bolj trdno.

Dragi bolniki, soočite se, okrepljeni z vero, z boleznijo v vseh njenih oblikah brez malodušnosti in zapadanja v pesimizem. Sprejmite od Kristusa odprto možnost, da preoblikujete svoj položaj v izraz milosti in ljubezni. Tako bo tudi vaša bolečina postala odrešitvena in bo dopolnjevala, kar manjka Kristusovim bridkostim, v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev (prim. Kol 1,24).

Vsem vam, zdravstveni delavci, tistim, ki se posvečate služenju trpečim, želimo milost in mir, odrešenje in zdravje, življenjsko moč, vztrajno zavzetost in neminljivo upanje. Skupaj z materinsko pomočjo presvete Device, Zdravja bolnikov, naj vas spremlja in vas vedno tolaži moj prisrčni blagoslov.

Obisk

slovske
delegacije
v Avstraliji

NASTOP vladno-gospodarske delegacije RS na dveh poslovnih konferencah, v Melbournu in Sydneyu ter na Svetovnem trgovskem sejmu je bil, poleg poslovnih interesov podjetij, pomemben tudi zaradi pozornosti, ki jo je bila deležna Slovenija s strani avstralskih oblasti.

Po oceni podjetij, ki so sodelovala v promociji, je bil nastop v Avstraliji koristen tako glede pridobljenih poslov in ustvarjenih zvez, kot tudi glede uveljavitve imena Slovenije na avstralskem trgu.

Slovenski paviljon na Svetovnem trgovinskem sejmu v Sydneyu je bil eden najlepših. V njem je razstavljalo 33 podjetij iz Slovenije, ki pa so skupno predstavljala petdeset podjetij. Po prvih ocenah in ovrednotenju rezultatov dogovorov se skupni seštevek sklenjenih poslov suče blizu treh milijonov avstralskih dolarjev, kar dokazuje uspešno predstavitev gospodarstva Slovenije.

Nastop slovenskih podjetij je soupadal z obiskom vladne delegacije. V Canberri je imel dr. Davorin Kračun, podpredsednik vlade RS in minister za

ekonomske odnose, uradne razgovore s senatorjem Bobom McMullanom, ministrom za trgovino, senastorjem Garethom Evansom, ministrom za zunanje zadeve, g. Davidom Brownhillom, ministrom za trgovino v opoziciji in drugimi senatorji ter parlamentarci. Dr. Kračun in ga. Ravbar sta imela razgovore tudi z direktorji nekaterih največjih avstralskih podjetij.

Srečanje s slovensko skupnostjo v Melbournu, Sydneyu in Canberri je bilo za dr. Kračuna in ga. Ravbar posebnega pomena. Ob tej priložnosti bi se v njunem kmenu želel zahvaliti za zanimanje slovske skupnosti in slovskih poslovnežev za gospodarsko promocijo Slovenije ter za njihov številni ogled slovskega paviljona v Sydneyu. Kar nekaj slovskih poslovnežev iz Avstralije je navezalo stike s slovskimi podjetji.

Priprava in izvedba programa obiska mešane vladno-gospodarske delegacije je bila skupno timsko delo Veleposlaništva, častnih konzulov RS g. Alfreda Brežnika (ta je dal iniciativo) in Dušana Lajovica ter direktorjev slovskih podjetij v Avstraliji g. Barage, g. Puha in g. Koširja, kakor tudi seveda Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj ter Urada za informiranje.

ALEŠ GOSNER,
odpravnik poslov veleposlaništva RS

Kako so nastali jurčki

KRISTUS in apostol Peter sta nekoč prišla v skalnato, prav kraško pokrajino. Od ene vasi do druge je bila dolga in trda pot, vmes so rasli gozdovi, po katerih so se potikali celo volkovi in medvedje. Zato je Gospod naročil Petru, ki je nosil skupno torbo, da ne smeta pojedti vsega kruha, ki sta ga dobila od dobrih ljudi v zadnji vasi. Lahko se zgodi, da srečata sestradanega psa, pa se ga bosta s koščkom kruha najlaže rešila. Pa tudi sama bosta med potjo lahko kaj prigriznila, dokler ne prideta zopet med ljudi.

Apostola Petra pa je ravno tistega dne trla posebna lakota, saj sta bila ob bornem zajtrku s Kristusom še skoraj tešč. Molčal je, a iz torbe, ki mu je visela čez ramo, je svež kruh vedno bolj zapeljivo dišal. Ko sta bila že sredi gozda, je z roko segel v torbo, odlomil košček kruha in ga hitro potisnil v usta. Toda ravno tedaj ga Gospod nagovori. Da bi zakril svoje dejanje, apostol izpljuje gržljaj in odgovori, kakor da se ni nič zgodilo.

Zopet hodita nekaj časa po samotni poti. Peter se ozira okoli sebe in si misli, kako lepo bi bilo, če bi se usedla v senco, se malo odpočila in odprla torbo. Toda Gospod, ki je hodil spredaj, je bil drugih misli. Apostol zopet odkrhne zalogaj kruha in ga spravi v usta - a Kristus mu zopet hoče nekaj povedati. Petru ni ostalo drugega, kakor da kruh zopet hitro vrže iz ust in mirno odgovori...

Tako se je zgodilo še nekajkrat, preden sta

prišla iz nesrečnega gozda in pred seboj zagledala lepo polje in veliko vas.

"Zdaj pa že lahko sedeva in se malo pokrepčava," se je Zveličar obrnil k apostolu. "Glej, tam teče bister studenček, tam se bova odžejala. Kar tja stopiva!"

Ko sta se usedla, je Kristus iz torbe potegnil kruh, kolikor ga je še ostalo. Polovico je dal Petru, drugo polovico pa je sam zaužil.

Peter je bil v hudi zadregi in kruh mu ni šel nič kaj v slast. Čeprav Gospod ni ničesar omenil, je apostol dobro čutil, da Kristus ve, kaj se je med potjo zgodilo s kruhom.

Ko sta pospravila skromno malico, pravi Kristus apostolu: "Veš kaj, Peter, tistega kruha, ki si ga natresel po gozdu, bi bilo pa vendar škoda, da bi kar tako minil. Vsak gržljaj kruha moramo spoštovati, ker je pridelan s trudom in znojem. Zato bom naredil, da se bodo tisti koščki kruha spremenili v užitne gobe, v jurčke. Naj bodo ljudem v korist, zlasti revnim! In ker so nastali iz kruha, naj imajo na vrhu tudi barvo lepo zapečenega kruha."

Petru se je zvalil kamen od srca. V gozdu pa so tedaj začeli rasti lepi rjavi jurčki, ki jih je še dandanes polno v naših gozdovih - le najti jih je treba.

Ljudsko legendo napisal JOŽE GREGORIČ

MIREN

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

Fr. Tone Gorjup, O.F.M.,
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 8118 in (03) 853 7787

Fax: (03) 853 6176

Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11 – 15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 853 1054 Fax: (03) 853 6176

TAKO hitro je minil čas od zadnih MISLI, da se mi zdi, da nimam kaj poročati. Počitnice s svojo vročino in nedelavnostjo res zaustavijo aktivnosti, da jih je treba zopet pognati v tek. Še vsako leto smo jih in jih bomo tudi letos.

+ Sicer pa naša dejavnost tudi v počitniškem času ni mirovala. Kot že dolga leta je bila v januarju spet na vrsti počitniška kolonija v Mt. Elizi. Ker lani ni bilo dovolj odziva za tri tedne, je p. Tone za letos pripravil le dva tedna: združil je družine z mladino, se je pa mladina v glavnem odločila za drugi teden. Okoli osemdeset oseb se je zvrstilo v obeh tednih in po pripovedovanju so se imeli lepo. Vreme ni bilo ravno najbolje, drugi teden je v tem pogledu prekosil prvega, a zadovoljiti se moramo, kar pač pride. Vsaj ni bilo opečenih hrbtov, kot pred leti, ko so zlasti dekleta cele noči stokala in hladila opeklino. Sicer pa je prekomerno sončenje v Avstraliji precej iz mode, odkar beremo spet in spet o kožnem raku, ki pridobi pod našim nebom 25.000 žrtev letno ter je vedno več tudi smrtnih primerov.

V obeh tednih sta za lačne želodce v Mt. Elizi skrbeli Anžinova Francka in Špacapanova Ana. Obema iskrena zahvala za požrtvovalnost.

+ Slomškova šola je imela vpisovanje na prvo februarско nedeljo. Koliko se jih je prijavilo, še ne morem napisati. Sicer pa je navadno vpis bolj reven in se število kasneje poviša. Letos poučuje spet Veronika Smrdelj, ki je svoj čas sama bila med otroki naše Slomškove šole. Naj tudi na tem mestu apeliram na starše, naj vendar izrabijo lepo priliko ter pripeljejo svoje otroke. Pouk je dvakrat na mesec po deseti maši in da otroku vsaj malo podlage za kasnejši resnejši študij slovenskega jezika v srednji šoli. Obenem pa se otrok tudi navadi nastopati na

odru brez strahu pred lučmi in občinstvom. No, glavno pa je, da bo morda le ohranil spoštovanje do slovenskega jezika, če mu že ne bo gladko teklo. To pa je tudi nekaj.

+ Na prvo nedeljo v februarju smo po deseti maši v dvorani proslavljali slovenski kulturni praznik in se poleg Prešerna spomnili letošnjih obletnic Josipa Jurčiča, Simona Gregorčiča in Srečka Kosovela. Prireditev je pripravil Slovenski narodni svet Viktorije. Drugi del sporeda je izpolnil Šaleški okteti, ki se je ravno tiste dni mudil med nami. Občuteno so zapeli nekaj narodnih pesmi, v cerkvi pri maši pa so tudi sodelovali s svojim ubranim petjem. Naj jim bo na tem mestu izrečena iskrena zahvala. Upam, da bodo iz Avstralije odnesli lepe spomine.

+ Krstov tokrat nimamo in jih ne morem omeniti. Enako ne porok, razen poveljavljenja civilne poroke, teh pa z imeni ne omenjamo in pridejo samo v statistiko ob koncu leta.

+ Sprijazniti se moramo z dejstvom, da je pogrebov vedno več, ne le pri nas v Melbourne, ampak tudi po drugih naselbinah. Morda nas Sydney celo prekaša po številu, vsaj zadnji čas. Postarali smo se, že zaradi števila smrtnih primerov med nami tega ni moč tajiti. In vedno je več smrti med nami, za katere zvem slučajno kar precej časa po pogrebu. Tudi se mi je že dogodilo, da sem zvedel za enega rojaka ter ga šel obiska v bolnišnico, tam pa dobil še dva druga slovenska bolnika, ki sta prav tako z veseljem sprejela moj obisk. Zato naj tu ponovim prošnjo vsem: sporočite nam, če mora vaš znanec v bolnišnico. Storili mu boste uslugo. To velja seveda še zlasti za sorodnike, saj dostikrat zgolj znanci nočejo napraviti prvega koraka. A če se vsak zanaša na drugega, ne stori pa nihče nič, pater ne more zvedeti za bolnika ali pa zve tako mimogrede in površno, da le ugiba ime ter bolnišnico.

+ Med pokojnimi naj tokrat najprej omenim ANDREJA UDOVIČ, ki je umrl 30. januarja v West Footscray bolnišnici. Nekaj dni prej ga je na domu v Williamstownu zadela kap. Ko sem mu v bolnišnici podelil zakrament svetega maziljenja, me je slišal in sodeloval, govoriti pa ni mogel. Spoved in obhajilo pa je prejel po zadnjem božiču v naši cerkvi - bil je pripravljen na potovanje v večnost.

Andrej je bil rojen 27. novembra 1914, Planina pri Rakeku, v družini Janeza in Marije r. Bajt. V Avstralijo je prišel preko italijanskih begunskih

Skupina
naše
mladine
drugega
tedna
na
Mt. Elizi

taborišč leta 1949, kot so mi povedali znanci, na ladji "Dundalk Bay". Poročil se je v februarju 1967 v kapeli Baragovega doma s Pavlo Mejak iz Hrenovic. Andrej je bil mirnega in tihega značaja ter rad bolj sam zase, a odkar je žena dobila vozniško dovoljenje, sta se večkrat udeležila slovenske maše. Rad je pomagal in sodeloval s svojim darom pri raznih skupnih nabirkah, tudi Dom počitka m. Romane se mu zdaj ob slovesu javno zahvaljuje za mecenski dar.

Rožni venec ob odprti krsti smo zmolili na predvečer pogreba v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Bros., Flemington. Pogrebna maša je bila ravno na svečnico, 2. februarja, v Marijini farni cerkvi v Williamstownu, nato pa smo krsto spremili na bližnji Memorial Park, Altona, kjer je bilo po njegovi želji truplo upepeljeno. Tako sta se dogovorila z ženo Pavlo, češ: nikogar nimava, da bi skrbel za najin grob.

Ravno na svečnico je v bolnišnici v Box Hillu ugasnil ANTON ŠABEC, s svojim lepim krščanskim življenjem lepo pripravljen za pot v večnost in tudi previden s svetimi zakramenti. Dočakal je lepo starost, saj je bil rojen 11. junija 1909 v vasi Trnje na Primorskem. Oče je bil Janez, mati pa Uršula r. Fičur. Po vojni leta 1945 se je pridružil valu beguncev ter se v begunskem taborišču Senigallia v Italiji poročil z Zofijo Grebenc, doma iz Cerknice. Emigrirala sta v

Argentino. Od štirih otrok je prvi, Slavko po imenu, umrl, ostali so Anica, Irena in Anton. V Avstralijo se je najprej odselila Anica ter se poročila z Ivanom Šestanom. Sledili so ostali - oče in mama leta 1977, a sta se vrnila v Argentino ter leta 1981 prišla za stalno v Avstralijo. Irena se je poročila s Slavkom Habjanom.

Krstro smo imeli v slovenski cerkvi, kamor je pokojnik tako rad prihajal, že na predvečer pogreba za molitev rožnega venca. Po maši zadušnici v petek 4. februarja so mu v slovo zapeli naši zvonovi, nato smo ga spremili na keilorsko pokopališče.

Šele zdaj sem zvedel za smrt MARIJE LOZEJ (LOSEY) dne 17. novembra lanskega leta 1993. Pokojnica je bila rojena 21. januarja 1899 v Idriji kot ena petnajstih otrok Felcove družine. Poročila se leta 1923 v Mariboru s Francem Lozejem. Leta 1929 ju najdemo v Zemunu, med vojno, v septembru 1944 pa so se Lozejevi premaknili v Avstrijo. Od tam so ob koncu leta 1949 emigrirali v Avstralijo, kamor so prispeli 26. januarja 1950 in se naselili v melbournskem okraju Sunshine. Mož Franc je umrl 14. januarja 1966, zdaj sta hčerki Marija in Karmela (obe že z družinami) izgubili še mamo. Kje je dobila svoj grob, pa mi poročilo žal ne pove.

Po telefonskem pogovoru z našim veleposlaništvom v Canberri sem zvedel, da

sorodniki v Sloveniji povprašujejo o svojcju, ki je umrl v Melbournu. Res je bila potrjena smrt rojaka samca, ki je živel v Fitzroyu in tam 1. marca lanskega leta 1993 tudi umrl. Iz mrtvaškega lista - neznana so le imena staršev - je razvidno, da je bil pokojni VLADIMIR FEKONJA rojen v Puconcih v Prekmurju in je dosegel starost 71 let. V Avstralijo je prišel pred štiridesetimi leti in je do upokojitve delal na železnici. Na mrtvaškem listu je naštetih več njegovih bolezni, kot zadnja pljučnica, ki je pri takihle primerih navadno usodna.

Pokojnega Vladimirja sem že srečal, a obraza se ne bi spomnil. Žal nas ob smrti nihče ni obvestil, da bi mu pripravili dostojen pogreb in grob bi lahko dobil med našimi skupnimi grobovi na keilorskem pokopališču. Tako pa je bil pokopan 4. marca 1993 na Yan Yean pokopališču na državne stroške in brez duhovnika. Ga bomo pa zdaj vključevali v svoje molitve za pokojne.

Vsem sorodnikom zgoraj imenovanih umrlih, naj bodo tukaj ali v rodni domovini, naše iskreno sožalje!

+ Naš **Cerkveni pastoralni svet**, ki ga je p. Tone začel še pred božičem, se je sestel že dvakrat in zdaj je napovedan tretji sestanek. Bo pa vzelo časa, da zadeva steče. Slovenski verniki raj

poslušajo, kot pa kaj povedo (razen kritike za hrbotom, kar pa ne gradi skupnosti). Vsekakor je dobra skupina ljudi duhovniku lahko v veliko pomoč in to naj bi bil Cerkveni svet.

+ S februarjem naj zaključimo nabirko božičnih kuvertic, saj bodo kmalu velikonočne na vrsti. Vrnilo se je vsch skupaj 418 kuvertic s skupno vsoto 8,785.- dolarjev za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča. Bog povrni vsem darovalcem!

+ Post se je pričel. Postno pobožnost križevega pota bomo združevali z vsako nedeljsko mašo, v tednu pa z mašo ob petkih zvečer. Če bo križev pot tudi kak drugi dan v tednu, bo v nedeljskih oznanilih sproti objavljeno.

Kakor vsako leto ima tudi letos vsak priliko vzeti v cerkvi šparovček za postno akcijo PROJECT COMPASSION. Poslužite se te prilike in naj se tudi vaša družina pridruži ostalim, ki si utrjujejo od svojega obilja ter zbirajo v šparovček za tiste, ki nimajo niti najpotrebnejšega za življenje.

+ O Domu počitka m. Romane, ki je poln in lepo deluje, pa drugič kaj več!

P. BAZILIJ

**ŠALEŠKI
OKTET**
s spremstvom
ANSAMBLA
JOŽETA
ŠUMAHA.
Oboji so
nam prinesli
košček
domovine.

IZPOD TRIGLAVA

OB TRILETNICI, 26. decembra, "odkar so se državljani Slovenije s prepričljivo in velikansko večino izrekli za življenje v samostojni in neodvisni državi", je nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar v imenu Slovenske škofovske konference dal javnosti tole izjavo: "Naši prijatelji v drugih državah na našo odločenost spoštovali in nas sorazmerno hitro priznali kot suvereno državo. Danes pa se ob vesteh in dogodkih pri nas nekateri sprašujejo, ali smo se tedaj res odločili za dosledno demokratično in pravno državo po evropskem vzoru, ali smo res hoteli pretrgati s komunistično preteklostjo, ki je našemu narodu povzročila toliko vsestranske škode, ali smo res zmožni in odločeni, da čim hitreje jasno in nedvoumno stopimo na pot, ki nas bo nekega dne pripeljala v enakopravno članstvo v veliki družini evropskih narodov. Ti dvomi imajo svojo podlago predvsem ob tem izredno zaskrbljujočem in žalostnem dejstvu, da so nepoštenosti in nepravni posaji lahko tako dolgo uspevali brez učinkovitega posega odgovornih državnih ustanov, da se zadeve ne razčiščujejo, da ostajajo ljudje, ki so vanje vpleteni ali pa ob njih niso ustrezno ukrepali, še naprej na svojih odgovornih mestih v državi, da po skoraj štirih letih parlamentarne demokracije ostajajo minule krivice neoparvanane, da se vračanje krivično odvzetega premoženja velikokrat namerno zavlačuje in da se privrženci prejšnjega totalitarnega režima lahko tako uspešno, vedno bolj samozavestno in organizirano postavljajo po robu vsemu, kar bi pomenilo, da smo resnično in prepričljivo pretrgali s preteklostjo, ki je kriva našega splošnega žalostnega stanja.

To je tudi vzrok naše velike zaskrbljenosti. Zato odločno pozivamo vse odgovorne ustanove in

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lästnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 387 8488

posameznike, naj bolj nedvoumno in učinkovito spoštujejo voljo državljanov, ki smo se odločili za resnično demokracijo, za dosledno uveljavljanje človekovih pravic in za življenje v taki državi, kjer bodo moralna načela in njim ustrezni zakoni najvišje, edino in za vse obvezno pravilo življenja in ravnanja.

Ob vsem, kar se dogaja v naši državi, smo slovenski škofje vedno bolj prepričani, kako dragocena je krščanska vera in morala za to, da v njeni luči razlikujemo, kaj je dobro in kaj je zlo. Hkrati pa nas skrbi dejstvo, da so mnogi kristjani spričo teh velikih in težkih nalog nedejavni, velikokrat med seboj usodno razcepljeni in da celo ne razumejo pravega moralnega namena in smisla naših nastopov za pravičnost, mir, poštenje v politiki, gospodarstvu, šolstvu in drugih področjih javnega življenja, ampak nasedajo propagandi tistih, ki hočejo naše zavzemanje za moralne vrednote očrniti kot nedopustno vmešavanje v politiko. Toda tudi politika je - kakor vse, kar človek dela - podvržena moralnim načelom. Zato se bomo za to zavzemali tudi v prihodnje, ker je to naša dolžnost."

LJUBLJANSKI Klinični center bo končno le dobil kapelo, kar je bila želja mnogih bolnikov.

Za to so namenili prostor v prvi kleti, ki je prav blizu glavnega vhoda. V njej se bodo bolniki lahko srečavali sami s seboj, z bližnjim in z Bogom, ter tako dobili moč za sprejemanje svojega stanja, osebje in drugi pa napolnjevali svoje "akumulatorje" za velikodušno pomoč bolnim in boljše medsebojne odnose.

Da bi se bolniki v kapeli lepo počutili, bo prostor urejen po načrtih arhitekta v sodelovanju z umetnostno-gospodarskim svetom ljubljanske nadškofije in ob podpori razumevajočih Slovencev doma in v tujini.

Kapela Kliničnega centra bo lahko sprejela okrog devetdeset ljudi.

VLADIMIR ŽIRINOVSKI, voditelj ruske Liberalno-demokratske stranke, je ob koncu januarja obiskal Slovenijo. Njegov pooblaščenec za Zahodno Evropo ga je predstavil kot "voditelja ruskega naroda in edinega pravega predstavnika ruskega parlamenta", kar so seveda besede, ki ne pomenijo ničesar. Podpisal naj bi skupno izjavo z Matjažem Gerlancem in Zmagom Jelinčičem, iz strank Nacional-socialne zveze Slovenije ter Slovenske nacionalne stranke. Kake politične pomembnosti pa njegov obisk ni imel. S skupino, ki se je na Bledu zbrala okoli njega, so grobo kršili

javni red, kar je povzročilo vznemirjenje dela slovenske javnosti. O tem je ministrstvo za zunanje zadeve RS obvestilo odpravnika poslov Ruske federacije v Ljubljani in svetovalo, naj Vladimir Žirinovski s skupino čim prej zapusti ozemlje Slovenije. Žirinovski je iz Slovenije preko Budimpešte odpotoval v Belgrad, kjer ga, po njegovih besedah, "pričakuje pet do sedem milijonov ljudi" in seveda srbski predsednik Slobodan Milošević...

MUZEJ Prve svetovne vojne v Kobaridu si je zaradi svoje bogate muzejske zbirke in načina prikazanja zaslužil kar dve nagradi: priznanje slovenske in mednarodne javnosti. Poleg najvišje slovenske Valvasorjeve nagrade si je pridobil tudi najuglednejšo evropsko muzejsko nagrado za leto 1993, ki jo deli z arheološkim muzejem iz Carigrada.

PRIMEROV AIDS, te pošastne in še neozdravljive bolezni, je bilo lansko leto v Sloveniji zabeleženih trideset. Zelo verjetno je primerov več, a o njih še ni podatkov. Največ od teh, dvanajst, je bilo odkritih na ljubljanskem območju. V Sloveniji je znanih še 47 primerov okuženja z virusom HIV, ki pa so brez razvitega obolenja aidsa.

VEDNO POGOSTEJE se čuje ali bere ugotavljanje jezikovnih strokovnjakov, da mladina nima pravega odnosa do slovenskega jezika in ga ne ceni dovolj kot vrednoto. V slovenski jezik so se prej privale prevaške in srbske besede, kar je očitno dediščina preteklosti in se imamo zanjo zahvaliti politikom enumija v zveznih ustanovah. Zdaj pa naš lepi jezik pačijo z angleškimi izrazi. Protetov je vedno več, a brez pravega uspeha. Samo ustrezna zakonodaja lahko napravi red na tem področju.

V **KAMNIKU** so praznovali pol tisočletja obstoja frančiškanskega samostana in delovanja oo. frančiškanov. Dne 27. januarja so se ob sklepni slovesnosti verniki zahvalili za 500 let "duhovne kulture in sožitja med frančiškanskimi brati in Kamničani", kot je dejal sedanji frančiškanski predstojnik p. Marko ob tej priložnosti. Kamničani so se že vse leto z različnimi prireditvami pripravljali na ta visoki jubilej. Žalostna usoda je doletela samostan najprej z nemško zasedbo med vojno in potem še s povojnimi "uredbami", da je bila njegova podoba kaj klavrna. A prav to je spodbudilo pristojne, da so se s pomočjo meščanov lotili obnove in je samostan ob 500 letnici izgledal kakor nevesta. Zdaj je v samostanu urejena tudi

Misli, februar 1994

GLAS SLOVENIJE

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI ČASNIK

PRVI IN EDINI 14-DNEVNIK V AVSTRALIJI

Vam redno prinaša politične, gospodarske, kulturne in druge vesti in zanimivosti iz Slovenije, iz diplomatsko konzularnih predstavništev ter iz slovenske skupnosti

SAMO \$ 4.00 MESEČNO

Letna naročnina \$ 50.00, polletna \$ 30.00

PODPRITE NAŠ SLOVENSKI TISK

Naročilnice poslati na naslov: **GLAS SLOVENIJE**,
265 Nicholson Str., Footscray, Victoria 3011

galerija slik, ki so se pet stoletij nabirale v tej stavbi, zraven pa še bogata knjižnica z mnogimi mojstrovinami preteklosti, ki bi bile brez skrbnih patrov že zdavnaj pozabljene in uničene.

SLOVENSKI DUHOVNICI se vsako leto srečajo na smučarski tekmi med sabo, kakor se avstralski pomerijo od časa do časa v golfu. Slovenija je pač dežela planin in snega ter smučanje eden najpriljubljenih športov. Letos so ozanili slovenski duhovniki - smučarji za svoj dan v Kranjski gori dne 23. februarja. Seveda so povabljeni tudi tisti med duhovniki, ki niso smučarji ali pa že prestari za ta zimski šport. Med njimi bo prav gotovo tudi nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar in še kdo ostalih škofov. Ta sestanek zimskega športa bo zaključen z mašo ob petih popoldne.

O FRANČIŠKANIH na Sveti Gori pri Novi Gorici, ki obnavljajo vrnjeni, a popolnoma uničeni romarski dom, je pisal tudi nemški katoliški tednik Bildpost. Bralci so prisluhnili poročilu in prošnji članka. Za razne dobrodelne namene (za misijone, za pomoč vojnim območjem ipd.) so zbrali v manj kot enem letu nad 1,5 milijona mark. Poročilo sredi letošnjega januarja pravi, da bo naša Sveta Gora za obnovo romarskega doma dobila lep kos "pogače": 160.000 mark. Kaj se ne sliši lepo?

Seveda pa se včasih kar preveč zavleče, predno takle "kos pogače" pade v prave roke. Tudi sem prepričan, da še ne bo pokrila vseh stroškov.

Za ljubitelje slovenske glasbe in knjige

SLO - IMPEX COMPANY

25 Reserve Rd., BEAUMARIS 3193, Victoria

Uvoz audio-video kaset in knjig

založb "Mladinska knjiga", "Obzorja Maribor"

Suha roba in razni spominki

Telefon: (03)589 6094 - Fax (03)589 6085

HELENA in IVO LEBER

PASTIRSKO PISMO SLOVENSkih ŠKOFOV ZA POŠTAS 1994

O DRUŽINI 1. Češka družina

mu rekli: "Vsi te iščejo" (Mr 1,37). Čeprav morda te besede ne veljajo v istem pomenu za naš čas, smo vendar prepričani, da ljudje vedno bolj iščejo Jezusa, da bi slišali njegovo besedo in doživeli njegovo pomoč. Vam, ki redno prihajate k božji službi in iščete Jezusa, smo za to še posebno hvaležni. Povabite še koga, da bo doživel življenjsko moč božje besede in Kristusovo navzočnost med nami.

V našem katoliškem tedniku Družina ste že marsikaj brali o različnih prireditvah v mednarodnem letu družine. Ker bo verski tisk (tudi naše avstralske MISLI - op. ur.) vse leto veliko pisal o družini, vas prosimo, da pazljivo prebirate te članke, se o njihovi vsebini tudi pogovarjate doma in v različnih skupinah v župniji. Tako bomo drug drugemu pomagali, da bi čim bolj spoznali vrednote človeške in krščanske družine.

Družina je osnovna celica družbe. Iz nje prihajajo dobri in slabi ljudje. Veliko je odvisno od staršev in od zunanjih vplivov v družbi. Zavedamo se, da je tudi v mladi državi Sloveniji družina in z njo celotna družba v veliki krizi. Kako zelo mora biti hvaležen vsakdo, ki je rasel v dobri družini in danes doživlja zdravo, pošteno in trdno družinsko skupnost. Z veliko skrbjo pa spremljamo razpad družine pri nas in po svetu. Vedno več je zakoncev, ki se ločijo. Zaradi tega trpijo oni sami in njihovi otroci. Veliko je mladih, ki sploh zavračajo sklenitev zakonske zveze. Omejevanje rojstev tudi s splavom se vedno bolj širi, tako da je življenjska rast slovenskega naroda resno ogrožena. Zato spodbujamo zakonce, da se velikodušno odpirajo novemu življenju.

Družina je najbolj splošna in skupna oblika človeškega življenja. Zato tudi nas kristjane z vsemi drugimi ljudmi povezuje najprej skrb za človeško družino in njene vrednote. Naša dolžnost je, da se Bogu zahvaljujemo za zdrave in dobre družine in ga prosimo pomoči, da bi mogli tudi v našem času in na naši zemlji ustvarjati, živeti in utrjevati take

družine. Papež Janez Pavel II. v postnem pismu posebej poudarja: "Krščanske družine se morajo zavedati svojega poslanstva v Cerкви in v svetu. Z osebno in skupno molitvijo prejema Svetega Duha, ki v njih in zanje ustvarja nove danosti ter odpira srca vernih širši razsežnosti. Molitev nas združuje s Kristusom in ustvarja v nas vesoljno bratstvo."

Vsak družinski član je osebno odgovoren za celotno skupnost. Nihče ne more zvrčati krivde samo na druge. Seveda pa je odgovornost staršev drugačna kot odgovornost otrok. Mati Terezija velikokrat poudarja: "Ti lahko napraviš to, kar jaz ne morem. Jaz lahko napravim tisto, česar ti ne moreš. Ob skupaj pa lahko narediva nekaj lepega za Boga in za skupnost."

Skrb za etične vrednote v družini, za dostojanstvo človeške osebe v svobodi in odgovornosti je naloga vseh članov družine. Razvoj zahodne civilizacije v zadnjih desetletjih je šel v smer "imeti, pridobivati, proizvajati". Iskanje sreče in zadovoljstva v materialnih dobrinah pa je povzročilo vedno večje oddaljevanje od sočloveka in razkroj človečnosti. Postni čas nas vabi, da bi se znova odločili za prenovo človeške družine.

Solidarnost z družinami v materialni ali duhovni stiski je danes nadvse potrebna. Papež v poslanici za postni čas naglašava vedno hujšo stisko družin, ki zaradi brezposelnosti, vojn ali drugih razlogov živijo na robu bede. Nimajo ne hrane ne dostojnega človeškega bivališča ne pravega družinskega življenja. Otroci iz razbitih družin nimajo možnosti za svoj razvoj in lahko hitro postanejo žrtev ceste, mamil, alkohola in nasilja. Velikokrat so tudi starejše osebe, ki ne morejo več delati kakor nekdaj, odrinjene na rob in imajo občutek, da so same sebi in drugim odveč. Vse to povzroča veliko trpljenja in človeških tragedij. Dobrodelnost ni samo stvar dobre volje, ampak je krščanska dolžnost. "Česar niste storili mojim najmanjšim bratom, tudi meni niste storili," pravi Kristus (Mt 25,45).

Dragi bratje in sestre! Vabimo vas, da ob božji besedi in v obhajanju evharistije čim bolj posnemamo apostola Pavla, ki nam je v drugem berilu pete navadne nedelje govoril: "Vsem sem postal vse, da bi jih vsekakor nekaj rešil" (1 Kor 9,22). To je tudi naša dolžnost.

Da bi mogli vsi, duhovniki, redovniki in redovnice, zakonci in starši, ostareli in mladi, to čimbolj uresničiti v svojem vsakdanjem življenju, škofje prosimo pomoči vsegačnega Boga, vas pozdravljamo in blagoslovljamo v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vaši škofje

DRUŽINA, ki jo utemeljuje in oživilja ljubezen, je skupnost oseb: moža in žene, staršev in otrok, sorodnikov. Njena prva naloga je, da zvesto živi stvarnost svoje edinosti in si stalno prizadeva, da bi bila pristna skupnost oseb. Notranje počelo, trajna moč in poslednji cilj te naloge pa je **l j u b e z e n**. Kakor družina brez ljubezni ni skupnost oseb, tako družina brez ljubezni ne more živeti, rasti in se izpopolnjevati kot skupnost oseb.

/Janez Pavel II./

Dragi bratje in sestre!

Pred postnim časom se slovenski škofje spet obračamo na vas v skupnem pastirskem pismu. Da vam spregovorimo z istim pismom v vseh treh slovenskih škofijah, je izraz in dokaz naše medsebojne povezanosti kljub razlikam in posebnostim posameznih škofij.

Organizacija združenih narodov je že pred časom za leto 1994 napovedala MEDNARODNO LETO DRUŽINE. Sveti oče Janez Pavel II. je s posebno poslanico ta načrt podprl. Tako smo tudi slovenski škofje sklenili, naj bo letošnje postno pismo posvečeno družini. V prvem delu vam želimo spregovoriti o č l o v e š k i družini, v drugem pa o k r š č a n s k i družini.

Na peto navadno nedeljo (6. februarja 1994) smo slišali pri maši odlomek iz Markovega evangelija o Jezusovem obisku pri Petrovi družini v Kafarnaumu. Jezus je ozdravil Petrovo taščo in veliko drugih bolnikov, potem pa se je umaknil v samotni kraj k molitvi. Učenci so prišli za njim in

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

*Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 346 9674 – Fax (08) 346 3487*

DNEVI ob slovenskem kulturnem prazniku, tako v matični domovini kot po svetu, so imeli tudi letos poseben odmev. Tako smo v Južni Avstraliji imeli dve bogati kulturni prireditvi. Prvi program je bil v nedeljo 30. januarja v Slovenskem društvu. Tam so približali rojakom pomen kulturnega praznika s sporedom recitacij, pesmi in nastopom folklorne skupine Cicibančkov "Kekec".

Dne 6. februarja, dva dni pred praznikom samim, pa smo imeli kulturni nastop tudi na našem misijonu Svete Družine. Gospa prof. Marta Skrbiš je pripravila spored, gospa prof. Laura Premrl pa je posamezne točke prevedla v angleščino, da so tako tudi tisti, ki ne razumejo slovenskega jezika (življenjski drugi slovenskih mož ali žena) razumeli vsebino.

Prvi del sporeda je bil posvečen našemu velikemu pesniku in rodoljubu Francetu Prešernu, na katerega smrtni dan obhaja naš narod svoj kulturni praznik. Najprej je ga. Marta Skrbiš poudarila pomen kulturnega praznika in slovenskega jezika zlasti za nas Slovence, raztresene po širnem svetu, Stanka Sintič pa je podala kratek Prešernov življenjepis, njegove želje, srečo in veliko bolečino, s katero je pesnik legel v prerani grob. Ivan Legiša, Rosemary Poklar, Marta Skrbiš in Stanka Sintič

smo predstavili udeležencem odlomke iz "Sonetov nesreče".

V drugem delu sporeda pa je bila predstavljena knjiga THE SECOND LANDING avtorice Viktorije Zabukovec iz Kangaroo Islanda. Pisateljica je bolgarskega rodu, poročena s Slovencem. Knjiga opisuje različne narodne skupnosti priseljencev, seže nazaj v vojni čas ter beg iz držav, ki jih je zajel komunizem. Naši rojaki bodo lahko našli v zgodbi poljske skupine beguncev tudi svojo zgodbo. Knjiga je vredna branja, saj je izredno bogate vsebine. Ker je v angleškem jeziku, je dostopna mladim, ki ne razumejo več jezika svojih staršev. Knjigo lahko dobite v vseh treh slovenskih središčih.

Med predstavitvijo knjige je bila navzoča tudi avtorica. Po končanem sporedu se je rade volje podpisala v knjigo vsakemu, ki je to želel.

Vsak udeleženec kulturne prireditve je odhajal od nje bogatejši. Samo upam in želim, da bi sledilo med nami še veliko takih in podobnih sporedov. Potrebni smo, da budimo z njimi svojo narodno zavest in ponos, da smo Slovenci. Gospe Marti posebna zahvala za pripravo tega bogatega sporeda.

POSTNI RAZPORED v našem verskem središču: Vsak petek zvečer je cerkev odprta ob 6.30 za zasebno molitev, ob sedmih se prične sveta maša, kateri sledi pobožnost križevega pota.

Vsak petek v postu je tudi priložnost za velikonočno spoved. Letos, ko je leto družine, ko na vseh koncih in krajih pišemo, beremo in govorimo o družini in nje križih, ste vsi iskreno vabljeni, da podvojite svoje molitve za svoje družine. Posebno še vi, dragi starši, če imate otroke, ki se pripravljajo na zakon, pokažite jim prave smernice za njih bodočnost. Poleg materialnih

K sliki: Del Južne Avstralije izgleda tako. Ograda iz kamenja je delo prvih kaznjencev.

skrbi za otroke poskrbite tudi za njih duhovno rast. Vsi skupaj moramo moliti za blagoslov, razumevanje in zdravje v naših družinah. Bog bo uslišal naše molitve, o tem sem prepričan.

Posebej naprošam vse, da bi v postnem času našli vsaj nekaj časa za skupno družinsko molitev. Pregaror pravi: "Povej mi, s kom se družiš in povedal ti bom, kdo si! Naj bo naša družba tudi z Bogom in On bo naš sopotnik, kateremu zaupamo, da nas bo varno vodil skozi življenjske preizkušnje."

Ravno zdaj, ko pišem kroniko za MISLI, sem prejel pismo gospe Rože Franco iz Port Lincoln, S.A., v katerem mi sporoča o smrtnem primeru. Nesreča, v kateri je izgubil življenje naš rojak STANKO KROPEJ, se je zgodila v petek 11.

februarja ponoči na morju. Stanko je delal v ribiški posadki Lukinovih (dalmatinska družina, lastnik podjetja je stric Deana Lukina, olimpijskega prvaka 1984 v dviganju uteži). Bil je zadolžen, da pripravi mreže; lovili so sardine, s katerimi hranijo tune. Revez se je sam nesrečno zapletel v mrežo in utonil. Kljub hitri pomoči je bilo prepozno.

Pokojnik je bil doma iz Štajerske, star komaj 45 let in poročen z Avstralko. Je oče dveh hčera. Pogreb je bil 16. februarja iz krajevne katoliške cerkve. Naj počiva v miru božjem! Ženi in hčerkama izrekamo iskreno sožalje ob nenadni in težki izgubi.

Gospa Roža Franco je obljubila, da bo poslala o pokojnem podrobnejše osebne podatke, čim jih bo dobila.

P. JANEZ

OZRI SE NA NAŠO DRUŽINO

GOSPOD, v svoji dobroti se ozri na našo družino, ki je tu pred teboj. Zahvaljujemo se ti za hišo, naš dom, v katerem se počutimo varni, za ljubezen, ki nas povezuje med seboj, za srečo, ki si nam jo naklonil danes, in za upanje, s katerim zremo v jutrišnji dan, enako za zdravje, za delo, za hrano. Daj, da bi v našem malem veselju vladal mir. Očisti naša srca vsake skrite zavisti. Podeli nam milost, da bomo znali biti do vseh strpni in vztrajni.

Nam, ki te žalimo, daj krotkosti, da bomo znali sprejemati in odpustiti vse, s čemer nas prizadenejo drugi ljudje. Nam, ki smo malomarni, podeli potrpežljivost, da bomo znali z voljnimi srcem prenašati brezbržnost in hladnost drugih. Podeli nam življenjski pogum in vedrino ter zdravo sproščenost srca in duha.

Ohrani nam zvestobo prijateljev. Nakloni nam, da bomo znali biti vse do poslednjega dne drug drugemu zvesti in da bomo drug drugega iskreno ljubili.

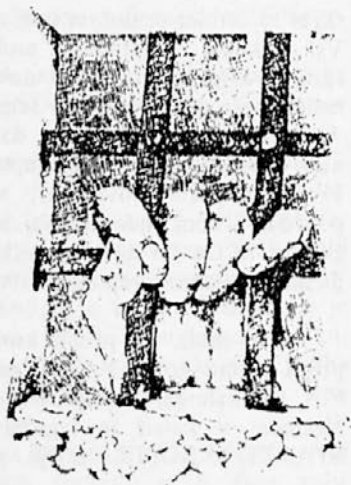
Kakor je glina odvisna od zamisli lončarja, kakor je vetrnica odvisna od smeri vetra, kakor otroci izvirajo iz svojega očeta, tako smo mi vsi tesno povezani s teboj. Zato ponižno prosimo za tvojo pomoč in vedno znova kličemo tvoje usmiljenje v imenu našega Gospoda Jezusa Kristusá. Amen.

ROBERT-LOUIS STEVENSON

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$200.— Jože Koščak; \$188.— Berta Bremetz; \$60.— Alojz in Nežka Hrast; \$50.— Ignac Ahlin; \$40.— Valerija Pančur, Maria Zai, L. & M. Martin, Marija Podobnik, Mara Catana, Jožica Paddle; \$30.— Jože Žužek; \$25.— Zofija Šabec; \$22.— Roman Zrim; \$20.— Andrej Udovič, Terezija Kropich, Ludwig Grassmayr, Janez Virant, Anica Markič, Lojze Kovačič, Jože Jež, Ivanka Žabkar, Emil Fink, Anton Brnc, Antonija Šabec, Alojz Mihič, Angela Židan, Ema Kowalski, Toni Šajn; \$15.— Milena Baetz, Anton Medved, Janez Kohek, Stane Furlan, N. N., Irena Renko; \$13.— Pavla Bernetič; \$10.— Anton Jesenko, Albin Sinič, Jakob Tomšič, Franc Vončina, Franci Schwerdt, Angela Povh, Anton Pašič, Ivanka Bratoš, Frančiška Šajn, Franc Pozvek, Marija Slokar, Branko Jerin, Anton Tukšar, Marija Škofic, Dora Srebrot, Jože Golenko, Anica Stathopoulos, Jakob Rejec, Janez Lah, Alojz Ličen, Danila Štolfa, Ivan Zupan, Rudolf Simonetič, K. & N. Horvat, Milan Kavič, Jože Debevec, Olga Todorovski, Marija Rakušček, Marija Novak, Jožef Klement, Elizabeth Kovačič, Anton Špiclin, Maura Vodopivec, Janko deMajnik, Bojana Perko, Jožica Gerden, Francka Kavčič, Jože Brožič, Hinko Hafner, Antonija Stanson, Louise Jug, Marija Gorjanc, Milka Medica, Franc Kodrič, Pavlina Pahor, Ivan Majcen, Roman Uršič, Elizabeta Kenda, Ana Činč, Danica Perko, Maria Mivec, Majda Guštin, Alois Robnik, Rafael Žičkar, Jože Barbiš, Ivanka Smrdel, Ida Migliaci, Roman Divjak, Ferdy Jerlerič, Slavko Ovcak, Zofija Šabec, Slavko Habjan, Eva Wajon, Marta Veljkovič, Janez Kucler, Ivan Nadoh, Lojzka Vučko, Srečko Brožič, Ferdo Godler, Marija Valentič, Savo Tory, Marija Vončina, Franc Brezavšek, Alojz Žagar, Alojz Golja, Davorin Zorzut, Slava Burlovič, Justina Glajnarič, Igor Gerden, Milan Gorišek, Jože Kavaš, Emilija

MOJE CELICE

(CELICA 134)

"Ste sami?" je sledilo vprašanje.

"Da. Pa vi?"

"Ne. Sva v dveh." Spet tiho. Vsak je svoje razmišljal.

"Obsodba?" je vprašala.

"Na smrt."

"Tudi jaz."

Naslونil sem glavo na steno in razmišljal. Kako čudno je to življenje! Nikdar nisi videl človeka, nikoli mu nisi podal roke, nisi še slišal njegovega glasu, ničesar ne veš o njem in zdaj ti s hladnimi udarci na steno zaupa, da ga je doletela ista usoda kot tebe. Na smrt! Kdor je sam v stiski, razume tudi bližnjega.

"Od kod?" je nadaljevala.

"Iz bunkerja," sem hitel odgovarjati, čeprav ni dokončala vprašanja.

"Doma?" je sledilo telefonsko vprašanje.

"Primorec."

"Tudi jaz, Kras."

"Jaz, Tolmin," sem pojasnil.

Po trkanju, vprašanjih in odgovorih sem spoznal, da je nadarjena. Hitro je sledila črkam in še hitreje sestavljala besede. Želela je nadaljevati pogovor, a si prvi večer nisem upal predolgo, da bi ne opazili. Paznik je namreč od časa do časa obhodil "ladjo", odprl luč in pokukal v celico.

Sreča je bila v tem, da se je trkanje slišalo tudi iz spodnjega nadstropja, tako da paznik ni bil gotov, kdo trka. Če je koga zalotil pri dejanju, mu je moral dokazati, drugače so se jetniki sklicevali na trkanje iz drugih nadstropij.

"Dalje jutri," sem se opravičil.

"Lahko noč!"

"Enako."

Nekaj časa nisem mogel zaspiti. Premišljeval sem o dogodkih dneva. Moral bom pisati življenjepis. Zakaj? Ali sem pomiloščen? Nočejo mi povedati. Kmalu bo pet mesecev po obsodbi. Doma gotovo vedo. Verjetno so mi pisali, a mi pošte ne dajo. V smrtno celico so mi pisali nekajkrat, zdaj pa nič več. Nič obiska, nič

pošte - kot v Tolminu. Kaj bi še radi od mene? Vse te misli so mi begale po glavi. Končno me je utrujenost premagala, da sem zadremal.

Naslednjega dne mi je "Japonček" prinesel šop papirja in svinčnik. Dobil sem stvari, ki jih drugače jetnik ni smel imeti. Svinčnik za dopisnico, ki smo jo pisali domov, nam je vedno prinesel paznik. Če je kdo vtihotapil kako pisalo, se ni smel izdati. To je trajalo, dokler nismo prišli v taborišča in na delovišča.

Lotil sem se dela. Ni mi bilo prijetno tujim ljudem, ki so v meni gledali sovražnika, odkrivati svojo notanost. Kar je ukazano, ni nikoli porijetno. Vse drugače delaš in pišeš, če to pride samo od sebe.

Začel sem z otroškimi leti. Opisal sem poitalijančevanje v šolah. Ljudsko šolo in gimnazijska leta. Dobo fašizma na Primorskem, preganjanje duhovnikov, neprijetna leta na teologiji, izključitev zaradi uniforme in končno dobo prvih duhovniških let. Srečanje s partizani, Nemci in domobranci, skratka vojna in povojna leta do aretacije. Za vse to sem imel dovolj časa. Pomočniku Štefu se ni mudilo. Vedel je, da sem brez paketa in brez pošte, zato je pričakoval od mene čim več pisarije, da mi končno nakloni to milost.

Podnevi sem pisal in se sprehajal po celici, zvečer pa so se nadaljevali tajni pogovori s sosednjo celico. Sotrpinka Vera mi je povedala, da je pomiloščena na dvajset let. Bila je poročena. Njen mož je bil kapetan Udbe. Izvohali so, da je imela med vojno stike z Nemci, zato so oba zaprli in oba obsodili na smrt. Moža zato, ker je vedel in ni žene prijavil. Sklenila je, da se bo ločila. Pisala se je Zavadlav. K njej so dali neko dekle, ki je imela TBC in je v ambulanti zanosila. Zdaj je čakala, da jo odpeljejo v Indžijo (Srbija), kjer so imeli noseče jetnice.

Veri sem povedal, da sem duhovnik, kje sem služboval in zakaj so me obsodili. Dobivala je časopis in mi vsak večer s trkanjem poročala najvažnejše novice. Zame je bilo vse novo, saj sem bil skoraj eno leto ločen od sveta. Po njej sem zvedel, da so v Brdih požgali vipolški grad in da so bili nekateri obsojeni na smrt. Časa je bilo dovolj. Trkanja pa smo se tako navadili, da smo komaj nakazali besedo, in smo že razumeli, kaj hoče sosed povedati. V takem primeru tudi samica izgubi svojo puščobo. Podnevi se ti nabere toliko vprašanj, da jih zvečer ne moreš obdelati. Zavest, da imaš nekoga ob strani, čeprav onkraj zidu, nekoga, ki ti želi pomagati, človeka dviga in mu vliva poguma.

Po desetih dneh se je pojavil Štef. Z rokami v žepu, kot vedno. Stopil je do mizice in preletel z očmi popisane strani.

"Malo ste napisali," je rekel.

"Zebe me," sem se opravičeval in mu hkrati očital. Bil sem še vedno brez odeje. Moja odeja je ostala v smrtni celici.

"Ozrl se je po celici. Videl je prazno slamnjačo.

"Boste dobili odejo," je rekel. "Pridno pišite, napišite veliko!

Vi veliko veste! Nas vse zanima. Zlasti vojna in povojna leta. Zveze z zavezniki, z goriško škofijo, z Vatikanom. Vi že veste!"

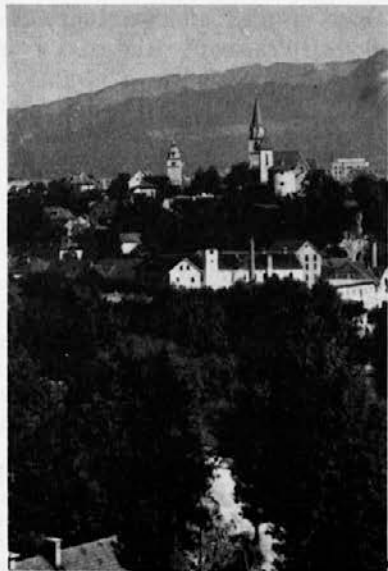
Prodorno me je gledal. Nato si je z desnico pogladil polizane lase, vtaknil popisane liste za suknjič in odšel. Paznik mi je kmalu nato prinesel iz smrtnice škatlo in odejo. Vsak jetnik

Kuzma, Herman Šarkan, Gabrijel Čefarin. \$5.90 Sylvia Goetzl; \$5.— Olga Meziniec, N. N., Anton Gjerek, Vinko Tomažin, Marta Wagner, Alojz Kerec, Franc Mirnik, Milena Vidau, Slavka Ambrožič, Roman Cenčič, Stanislav Ludvik, Matilda Martinčič, Leo Vogrinčič, J. že Cetin, Slavko Uršič, Ivanka Lapuh, Ivan Deželak, Jože Plevnik, Jože Pliberšek, Ivanka Hrvatina, Rudi Frankovič, Ana Ribič, Gabriel Gomizel, Edvard Hojak, Zdravko Repič, Lidija Bole, Anica Rezelj, Nikolaj Bric, Jože Mikič, Kristina Car, Anton Markočič, Bruno Bolko, Štefan Kovač, Anton Mršnik, Anton Mlinarič, Stane Tomšič, Ivan Stanič. \$4.— Janez Rogl, Ivan Zelko, John Mihič, Ivan Bole; \$3.—Anton Novak, Milka Iskra; \$2.—Kristina Hrvatina, John Vidmar, Marija Telich, Johan Pristov, Marija Jamšek, Isabela Bukarica. \$1.95 Mario Ukmar.

ZA MISIJONE IN NAŠE

POSINOVLJENE MISIJONARJE:

\$250.— N. D.; \$100.— Anica Pančur (za lačne), Zofija Matičič (za lačne v Afriki); \$80.— Franc Danev; \$50.— Lojze Kastelic (za lačne), Pavla Zemljak, Anton Konda (za lačne namesto božičnih voščilnic znanec), Valerija Pančur (za lačne);

Predvojna slika Kranja
— kraja smrti Franceta Prežberna

\$40.— Anton Mršnik (za lačne);
\$30.— P.A.I.(S.A.) za lačne, Alojz
Gašperič (za lačne), Antonija Šabec,
druž. Slavko Habjan (za lačne);
\$25.— N. N. (za lačne), N.N.; \$20.—
druž. Anton Kristan (za lačne),
N. N., Frančiška Selak (za uboge),
druž. Kontelj (za lačne namesto rož
na grob Andreja Udoviča), N.N. (za
lačne od posta za BiH); \$12.— An-
ton Stariha (za lačne); \$10.— Nada
Slavec, N.N.(za lačne); \$5.— Marija
Opitz (za uboge).

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE:

\$50.— Zinka Škraba; \$20.— Marta
in Roman Zrim, druž. J. Gojak;
\$10.— Tatjana Tee, Ivanka Jaušo-
vec, Stanko Jaklič, Mrs. Tenich,
Ivanka Bobek.

KLAKOČERJEV SKLAD ZA OBNOVO

ŠKOFOVIH ZAVODOV:

100.— N. N.; \$50.— Ivan Legiša.

ZA ZADEVO SVETNIŠKEGA POSTOPKA L. GROZDETA:

\$50.— Družina Jože Krušec (v za-
hvalo Lojzetu Grozdetu za uslišanje
v dveh važnih zadevah).

DOBROTNIKOM BOG STOTERO POVRNI!

je moral imeti škatlo, v katero so mu stresli, kar so poslali od
doma v paketu. Pozneje so nam dali lesene kovčke.

Razumel sem, da se bo ta samica zavlekla v mesece.

KRIŽEC V CELICI 134

BIL sem izčrpan, lačen in premražen. Včasih se mi ni ljubilo
niti misliti. Molitev me je utrujala. Še vedno nisem imel brevirja.
Rožni venec sem molil na vozle, ki sem jih napravil na koščku
vrvice.

Nekega dne sem izdrl klin na obešalniku in ga ob železni
postelji nalomil na deset koscev. Pri metli sem odvil žico, jo ošilil
na radiatorju in začel vrtati luknjice v drobce lesa, da napravim
jagode za eno desetko rožnega venca. Vse to sem delal skrivaj. S
tem sem zabijal čas. Zamotil sem se in kratkočasil. Les je bil trd.
Dolgo sem vrtal, dokler nisem predrl. Na oknu sem staknil
košček stekla in z njim ostrgal ostre robove prevrtanih jagod. Iz
slamnjace sem nato spulil nekaj vrvic in nanizal jagode nanje
tako, da je ostal prostor med njimi. Desetka je bila končana.
Poskusil sem jo med prsti. Kar dobro je stekla. Zdaj je manjkalo
še križec. Pregledal sem pod, da bi odlomil trsko. Ni bilo takih
razpok. Spomnil sem se na mizni predalček. To bo najmanj
vidno. Na koncu predalčka je bila nalomljena stranica. Odlomil
sem jo. S steklom sem jo zgladil, razpolovil in zarezal vdolbino za
prečno stranico. Imel sem križec. Časa mi pa še ni zmanjkalo,
čeprav sem več dni vrtal in dolbel. Srečen sem bil pri tem delu.
Začel sem dolbsti še črke CRUX SPES sem napisal. KRIŽ -
UPANJE. Na pokončni paličici pa sem vdolbel kelih.

Zdelo se mi je, da sem napravil umetnino. Saj je bila
umetnina, ker sem delal skoraj z golimi rokami. Drobec stekla je
bil edino orodje.

Ta križec mi je postal dragocen. Končal sem ga dne 6.
decembra 1949. Na zadnjo stran sem napisal datum. Pritrdil sem
ga k desетки in to je bil moj molek, ki me je spremljal vsa
poznejša leta zapora. Velikokrat so nam pazniki premetali in
pobrali vse, kar je dišalo po nabožnih predmetih. Moj križec pa
je ostal. Shranjen je bil v škatlici, kamor sem spravljajl krtačko
za zobe in zobno pasto.

"Kaj pa imate tam?" je večkrat zarohnel paznik ob
preiskavah.

"Krtačka in zobna pasta," sem nedolžno odgovarjal in vedno
na pol odprl škatlico. Videl je zobno pasto in krtačko. Nič ni
rekel. Niti slutil ni, kaj se skriva na dnu. Zame je bil križec
dragocenejši od bisera. Vedno me je spominjal na najtežje dni
zapora.

/Nadaljevanje prihodnjič/

Na levi je fotografija križca, ki si ga je brez pravega
orodja v celici 134 naredil na smrt obsojeni Jožko
Kragelj. Še danes mu je najlepši in najdražji spomin-
ček na težke čase, ko mu je bil tudi edino upanje. In
to upanje ga ni varalo — končno mu je prineslo svobo-
do. — Misel za nas vse v tem postnem času: V KRIŽU
JE REŠITEVI KRIŽ — NAŠE EDINO UPANJE! ...

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
St. Raphael Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Tel.: (02) 637 7147 Fax: (02) 682 7692

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

NAŠI POKOJNI - Ni bil še omenjen rojak ANTON MARJAN SAVNIK, ki je umrl 10. decembra 1993 v bolnišnici v kraju Moruya, NSW. Rojen je bil 20. februarja 1923 v Škofji Loki v družini Antona in Marice r. Kern. Po osnovni šoli v domačem kraju je obiskoval gimnazijo v Ljubljani, nato pa tekstilno akademijo v Leskovacu v Srbiji, kjer je tudi diplomiral. Revolucijska zmeda v domovini tudi njega ni pustila mimo: bil je v partizanih. Po vojni pa je zbežal v Avstrijo in na M/V Dundalk Bay dne 19. oktobra 1950 prispel v novo domovino Avstralijo. Takoj se je zaposlil v tekstilni industriji in kasneje nekaj let poleg poklicnega dela vodil tudi delikatesno trgovino v Rose Bay, končno pa jo zamenjal s trgovino s starinami v Paddingtonu. Pokojnik je bil znan po srčni dobroti in je imel odprte roke za potrebe bližnjega. Tako znajo o njem povedati njegovi prijatelji, med katerimi sta Peter Šinkovec - Singleton in Milan Beribak.

Pokojnik se je leta 1989 upokojil in se naselil na South Coast, NSW, upokojenjskih let pa ni dolgo užival. Kmalu je zbolel za rakom na nogi in prestal dve operaciji. Kljub temu je bolezen napredovala. Prijatelji so poskrbeli, da je duhovnik ob njegovi bolniški postelji trikrat opravil sveto mašo. Prejel je tudi zakrament svetega maziljenja.

Pogrebne molitve je za pokojnika opravil dne 14. decembra krajevni duhovnik Fr. Fingleton, SM, ki je bil njegov osebni prijatelj. Molitvam je sledila upepeljitev v Nowry, NSW.

V nedeljo 16. januarja 1994 je v Calvary bolnišnici v Canberri umrla MARIJA (MINKA) MAJIN r. Žohar, ki je bila rojena 4. junija 1935 v Dupljah pri Kranju. Oče je bil Jožef Žohar in mati Marija r. Šparovec. Poročila se je z Andrejem Majinom, po rodu iz Slavonije. Družina je živel v

Doliču v Prekmurju, odšli so preko meje v Avstrijo in leta 1961 iz Treiskirchena emigrirali v Avstralijo. Tu je bila Marija najprej zaposlena kot šivilja, pozneje pa kot kuharica v Lyneham Motelu.

Pred dobrima dvema mesecema so se pokazali prvi znaki raka. Prestala je dve operaciji, žal brezuspešni. Krajevni hrvaški duhovnik jo je redno obiskoval in ji podelil zakramente za bolnike.

Maša zadušnica je bila opravljena v sredo 19. januarja v cerkvi sv. Patrika v Braddonu, ACT, pokopana pa je bila na Gungahlin pokopališču v canbernskem okraju Mitchell.

Pokojna Minka zapušča štiri otroke in osem vnukov, v domovini pa še mamo, ki živi v Doliču v Prekmurju, in tri sestre. Sestra Frida je prišla sem na obisk, da je čula ob njeni smrtni postelji do zadnjega diha.

V nedeljo 6. februarja je v jutranjih urah v Pendle Hill Nursing Home, NSW, zapustil ta svet EMIL RIBIČ. Rojen je bil v Ljubljani dne 8. avgusta 1914 v družini Ignacija in Ane r. Peterca. Po poklicu je bil avtomehanic. Vojsna vihra ga je pahnila v zloglasno koncentracijsko taborišče Dachau, kjer je preživel več let. Kot je sam pravil, je bila to zanj strašna doba življenja, ki je ni mogel pozabiti. Ko so zavezniki leta 1945 osvobodili te reveže, kolikor jih je sploh ostalo živih, jih je - kot druge ujetnike in begunce - prevzela v varstvo I.R.O. - International Refugee Organization. Dobil je začasne dokumente, da je lahko emigriral v Avstralijo, kamor je prišel 15.4.1950. Zaposlil se je v tovarni aluminija, Alcan, v sydneyskem okraju Granville. Pozneje je kupil hišo, ki pa jo je po nesrečnem naključju tudi izgubil. Zato je moral nekaj časa živeti v Cardinal Freeman Hostel, Granville.

Emil je bil dolga leta aktivni član S.D.M. in deset let tudi odbornik. Ko smo pred leti gradili dvorano, je rad prihajal in daroval skupnosti svoj čas in svoje žulje. Zadnja leta pa je živel v Domu onemoglih v Pendle Hill-u. Ljudje naše Molitvene skupine so skrbeli, da je prihajal v Merrylands na srečanja bolnikov in upokojenecv. Zadnjikrat je bil med nami v začetku decembra lanskega leta. Ob takih prilikah je prisostvoval sveti maši in bil nato v dvorani na kosilu. Tudi odborniki društva so skrbeli, da je imel v domu občasne obiske, za katere gre tudi zahvala dobri Adrijani iz Blacktowna.

Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v sredo 9. februarja, pokopan pa je bil na novem delu našega pokopališča v Rookwoodu. Predsednik sydneyskega društva Štefan Šernek se je ob odprtem grobu poslovil od dobrega člana Emila, društveni pevski

zbor pa mu je zapel žalostinko v slovo.

Isti dan kot Emil, 6. februarja 1994, je v Hillside Nursing Home, Port Macquarie, NSW, umrla IVANKA SMUK, r.Premk. Rojena je bila 5. avgusta 1903 v Mengšu. V Avstralijo je prišla leta 1956. Poročena je bila s Francem. Ivanka je bila verna krščanska žena in mati. Pred leti je bila uslužbena pri znani družini Bresnik v Queanbeyanu, kjer je pomagala pri gospodinjstvu in pažnji otrok. Pozneje je bila nekaj časa v Domu počitka v Queanbeyanu, zadnja tri leta in pol pa v Newcastlu. Redno je prejela sveto obhajilo, pred smrtjo pa tudi sveto maziljenje, in tako po dolgem trpljenju odšla pripravljena v večnost. - Poslovilne molitve za pokojno Ivanko so bile opravljene v krematoriju v sredo 8. februarja, naslednji dan pa je bila maša zadušnica v cerkvi sv. Jožefa, The Junction, NSW. Pokojnica zapušča v Avstraliji sina Franka in sestro Hermino por. Pichler, v Mengšu pa še brata Franca.

STANKO MIKEL pa je umrl 12. februarja v Prince Alfred bolnišnici v Camperdownu. Pokojnik je bil rojen 13. novembra 1940 v Ravnah na Koroškem. V Avstralijo je prišel leta 1967. Leta 1970 se je v naši cerkvi sv. Rafaela poročil z Angelo Fink, po rodu iz Slovenskih goric. Poleg nje zapušča tudi hčerko Angelo, 22 let, in sina Marjana, 17 let. Stanko je bil do svoje bolezni zaposlen pri Royal Navy v Alexandriji, NSW. Pred kakimi sedmimi meseci je pregled ugotovil rakovo bolezen, ki pa je uničevala organizem - po mnenju zdravnika - že najmanj šest mesecev ni bilo več dosti upanja. Kemoterapija ni izboljšala zdravja. Nenadoma se mu je poslabšalo. Moral je v bolnišnico, dva dni kasneje pa je že sklenil svoje zemsko življenje.

Pogrebna maša za pokojno dušo je bila opravljena v naši cerkvi na pepelnično sredo, 16. februarja, svoje zadnje počivališče pa je dobil na novem delu našega pokopališča. Poleg že omenjene žene, hčerke in sina ima Stanko v Avstraliji še brata Franca, ki živi v Moree, polbrata Marjana Krivograd, doma pa še mamo Štefanijo, tri sestre in enega brata.

V torek 8. februarja je v Nepean Hospitalu, Penrith, NSW, umrla ANGELA KODELA r.Žemlja. Luč sveta je zagledala 17. maja 1908 v Puli, Istra. Leta 1930 se je v Celju poročila z Alojzom Kodela. Družina je prišla v Avstralijo leta 1949. Živelii so v Springwoodu, Blue Mountains. Maša zadušnica za dušo pokojnice je bila v ponedeljek 14. februarja v Springwoodu, sledil je pogreb na krajevno pokopališče. Pokojna Angela zapušča moža Alojza, sinova Vladimirja in Aleksa

ter hčerko Elizabeth.

Sorodnikom vseh gornjih pokojnih izrekamo sožalje ob izgubi svojcev. Gospod življenja in smrti, ki je pokojne poklical s tega sveta, naj jih sprejme v svoj mir, nam vsem pa naj da milost, da bomo v pripravljenosti preživljali čas, ki nam preostaja do našega odhoda.

POROKE - David Jonathan Muscat, Kemp's Creek, NSW, sin Karla in Marije r. Galea, rojen v Camperdownu, NSW, krščen v Smithfieldu, NSW, in **Kristina Andrejaš**, Bargerys Creek, NSW, hčerka Franca in Hildegarde r. Zantis, rojena v Liverpoolu, NSW, krščena pri sv. Rafaelu, Merrylands. Priči sta bila Charles Muscat in Stephanie Andrejaš. - Pri Sv. Rafaelu med poročno mašo 12. februarja 1994.

Peter Hrast, Wentworthville, NSW, rojen v Sydneyu kot sin Alojza in Zofije r. Valentinčič, in **Joanne McAppion**, North Rocks, NSW, rojena v Sydneyu kot hčerka Patrika in Beverly McAppion. - Župna cerkev sv. Karla Boromejskega, Ryde, NSW, med poročno mašo 12. februarja 1994.

Mark David Tomšič, Wentworthville, NSW, sin Stanislava in Marte r. Spadaro, rojen v Sydneyu in krščen pri Sv. Rafaelu, Merrylands (to je bil prvi krst v prvotni leseni cerkvi, dne 1.jan.1970 - op.) in **Kathleen McPherson**, Canley Heights, NSW. - Cerkev Kraljice sv. rožnega venca, Fairfield, NSW, dne 19. februarja 1994.

Vsem trem parom izrekamo iskrene čestitke in najboljše želje ob prejemu zakramenta svetega zakona. Bog z vami!

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 20. marca ob sedmi uri zvečer. Povabite k maši tudi rojake, ki ne bodo brali tega obvestila. Kraj je: cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom Street, Garran, ACT. Pevke in pevce prosim, da pridejo predčasno, ker bo pred mašo vaja za postne in velikonočne pesmi. Vendar naj spet poudarim, da je med mašo **ljudsko petje**, saj kljub pevski vaji nimamo zbora. Zato naj se petju pridružijo vsi prisotni, če le mogoče. Ob zakristijskih vratih so nastavljena besedila pesmi za vse navzoče pri maši in ne le za tiste, ki so pri orglah.

FIGTREE ima slovensko mašo na obe nedelji v marcu, to je 13. in 27. marca (cvetna nedelja). Čas je ob petih popoldne. Vse postne srede pa je sveta maša s postno pobožnostjo ob sedmih zvečer.

V MERRYLANDSU imamo postne pobožnosti vsak petek s pričetkom ob 6.45 zvečer, prilika za

zasebno molitev pred Najsvetejšim pa je že od šeste ure ure dalje.

Zakrament sprave prejmite že zgodaj v postu, da ne bo preveč spovedi zadnje dni velikega tedna in bi zmanjkalo časa.

Lepo je, če si med postnim časom vzamete čas za branje Svetega pisma ali morda za udeležbo svete maše med tednom. Saj je smisel postnega časa v tem, da naredimo za naše duhovno življenje kaj več kot druge čase v cerkvenem letu. Posebno rojakom v Marrylandsu in okolici polagam na srce, da se skušajo udeležiti večerne maše tudi med tednom. Zgled naj vam bodo verniki drugih narodnosti, ki kar radi prihajajo v našo cerkev, četudi ne razumejo našega jezika. Razmislite malo in naredite korak v tej smeri!

SKLAD ZA OLEPŠANJE POKOPALIŠČA in za postavitve Mejačeve kapelice je zrastel. Po zaslugi mecenškega daru neke naše rojakinje je vsota danes 2,704 dolarje. Upamo, da bo dobrodelni piknik 27. februarja dodal skladu močno injekcijo. - Žal se dosedaj še ni ponudil noben naš gradbenik za prevzem gradnje kapelice. Vse izgleda, da bomo morali iskati kontraktorja zunaj naše skupnosti.

"SPREOBRNI SE in veruj evangeliju!" - S temi besedami nas duhovnik pri pepeljenju spomni na postni čas kot čas pokore in spreobrnjenja. Vsi smo potrebni neprestanega truda spreobračanja na bolje, ker je naša človeška narava nagnjena k slabemu.

Novi Katoliški katekizem pravi: "Medtem, ko je bil Kristus svet, nedolžen, neomadeževan in ni poznal greha, temveč je prišel le v spravo za grehe ljudstva, pa ima Cerkev v svoji sredi grešnike, je hkrati sveta in vedno potrebna očiščevanja in nikoli ne preneha s pokoro in prenavljanjem. Vsi člani Cerkve, vključno z njenimi nositelji službe, morajo priznati, da so grešniki. V vseh je plevel greha še vedno primešan dobremu zrnju evangelija in bo tako do konca časov" (827).

Tudi rojakom, ki bivajo izven naših verskih središč, priporočam, da napravijo za postni čas kako versko vajo, ki naj jim pomaga v pripravi za veliko noč. To je lahko branje Svetega pisma, bolj pogoste molitve, udeležba pri sveti maši tudi med tednom, pogosto prejemanje zakramenta sprave in svetega obhajila, post in zatajevanje ali odrekanje pri hrani, pijači, kajenju itd. Torej nič novega. Res je, toda kako hitro te stvari, o katerih slišimo znova in znova, postanejo tako navadne in vsakdanje, da se več ne zmenimo zanje. Postni čas pa pohiti mimo nas, da sami ne vemo kdaj...

P. VALERIJAN

Goulburn, NSW:
Vsak turist se ustavi
pri tem ovnu –
velikanu. V njem je
trgovina spominkov
in stalna razstava
o pridelovanju
volne.

Z VSEH VETROV

V MÜNCHENU na Bavarskem je bilo od 28. decembra 1993 do 1. januarja 1994 šestnajsto evropsko srečanje mladih, ki ga kot romanje zaupanja organizira taizejska ekumenska skupnost. Udeležencev je bil okrog 80.000 iz Italije, Francije, Poljske in baltiških držav, iz Romunije, Madžarske, Hrvaške in Slovaške, Ukrajine in Češke, Španije, Portugalske, Bolgarije in Švedske ter tudi iz Slovenije. Iz dežele pod Triglavom se je odpravilo na romanje zaupanja 2300 mladih, kar lepa skupina. Svojo pot je začela z mašo pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

SLOVAŠKA je dala šolarjem na razpolago, da se odločijo za nov šolski predmet in izberejo ali verouk ali pa pouk etike. Ministrstvo za šolstvo je potem izdalo poročilo, da je 60% otrok izbralo raje verouk (katoliški, protestantski ali pravoslavni) kot pa zgolj pouk etike. So pa velike razlike med mesti in podeželjem. Na deželi je vsekakor prevladala na splošno izbira verouka, ponekod se je zanjo odločilo nad 90% učencev.

PODATKI O OTROCIH sveta, ki jih je zbral UNICEF (Mednarodni sklad Združenih narodov za pomoč otrokom), kažejo kaj žalostno sliko našega "naprednega" dvajsetega stoletja. Na svetu živi zdaj ena milijarda 764 milijonov otrok. V nerazvitih deželah otroci stradajo ter umirajo od lakote in raznih bolezni ter opravljajo težka dela, v industrijsko razvitih deželah so pa kljub sitosti pogosto osamljeni in prepuščeni sami sebi. Zato med temi občutno narašča število samomorov. Tudi Avstralija je omenjena med štirimi s samomori najbolj prizadetimi deželami sveta.

Znižala pa se je umrljivost otrok do petega leta

starosti. Leta 1960 je prišlo na 1000 otrok 216 smrti, leta 1991 pa le 106, vendar je to število še vedno previsoko.

Vsak dan umre na svetu 35.000 otrok, torej 13 milijonov na leto. Od teh jih 60% poberejo bolezni, ki so povezane z revščino (griža, tuberkuloza, pljučnica...), 16% pa jih umre zaradi raznih otroških bolezni, ki bi se dale preprečiti s cepljenjem (ošpice, oslovski kašelj...). Skoraj ena tretjina smrti otrok je posledica podhranjenosti in lakote, največ na jugu Azije (Indija, Pakistan, Bangladeš), v Afriki (na jugu Sahare, v Etiopiji, Somaliji) in tudi v Latinski Ameriki.

Kaj žalostne so tudi naslednje številke poročila UNICEF: v zadnjih desetih letih je bilo v vojaških spopadih ubitih milijon in pol otrok - koliko zadnji čas samo v Bosni! Okoli pet milijonov otrok je bilo ranjenih, veliko od teh pohabljenih za vse življenje. Kar 200.000 otrok je kljub mladim letom že med vojaki in se vojskujejo z orožjem v roki. Med dvajset milijoni beguncev pa je polovica otrok, med njimi tudi sirote, ki so izgubili starše in nimajo nikogar svojih, da bi skrbeli zanje...

NOVINARSKI POKLIC je tvevaren poklic. To dokazuje dejstvo, da je v letu 1993 izgubilo življenje pri vršenju svoji poklicnih dolžnosti kar 56 novinarjev, pet manj od "rekordnega leta 1991". V Alžiriji jih je bilo ubitih devet, v Tadžikistanu, nekdanji sovjetski republiki, štirje (enajst smrti pa še raziskujejo), v Angoli trije, v Bosni in Hercegovini pet (štiri smrtne slučaje še raziskujejo), v Kolumbiji in Turčiji po štirje, v Rusiji osem, v Somaliji pet, v Indiji dva, po en novinar pa je izgubil življenje v Salvadorju, Gruziji, Hondurasu, Libanonu, Litvi, Peruju, Filipinih, Ruandi, Južnoafriški republiki in v ZDA. Največ novinarjev je bilo ubitih leta 1991 - kar 61, leta 1992 pa 49.

Pa tudi tem letu 1994 se je že začelo. V januarju je v Mostarju hrvaška granata ubila tri tržaške novinarje. Eden med njimi je bil Slovenec Saša Oto. Trupla so prepeljali domov v Trst, kjer je pogrebno slovesnost opravil tržaški škof Bellomi.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction

A.F.D.A.

Tel: 724 5408

17 Railway Parade Fairfield 2163

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

HUMANITARNE POTI MIRU IN LJUBEZNI ZA BiH se imenuje projekt, ki združuje katoliške in muslimanske humanitarne organizacije in verske ustanove iz Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine. V Zagrebu so se dogovorile za sodelovanje in skupno razdeljevanje človekoljubne pomoči. Za katoliške ustanove so sporazum podpisali zastopniki Karitasa, frančiškanskega reda in ustanove "Kruh sv. Antona", za muslimansko skupnost pa predstavniki islamskih ustanov in Rdečega polmesečca omenjenih treh držav. Doseči hočejo prosto pot za skupne konvoje pomoči in storiti vse, da pride pomoč zares v roke potrebnim.

TUDI AVSTRIJSKA akcija zbiranja pomoči za žrtve vojne v BiH "Sosed v stiski" izredno lepo deluje in je presegla vsa pričakovanja. V Mostar so doslej poslali že 2500 tovornjakov živih in drugih življenjskih potrebščin v skupni teži 50.000 ton ter skupni vrednosti tri četrt milijarde šilingov. Skupno s to pomočjo je stekla tudi akcija pobiranja podpisov za "pobudo za mir", ki je v treh mesecih zbrala preko 50.000 podpisov.

ITALJANSKI državni Inštitut za statistiko (ISTAT) je nedavno izdal letno poročilo "Italija v številkah". Iz leta v leto se ne spremeni veliko, če pa podatke primerjamo v daljših razdobjih, nam razodenejo presenetljive spremembe. Oglejmo si nekaj števil:

V zadnjih desetih letih (1981-1991) se je znižalo število prebivalstva Severne Italije (za 1,5%), narastlo pa je v Srednji Italiji za en odstotek, v Južni Italiji pa kar za 2,4 odstotka. Število prebivalcev po mestih, ki so sedeži Pokrajine, se je znižalo za 2,2 odstotka - ljudje hočejo ven iz okuženega mestnega zraka na deželo tudi v Italiji.

Podaljšala se je človeška starost, ki je v Italiji med najdaljšimi na svetu: za ženske 80 let, za moške pa 74. Tudi tu je potrjeno, da imajo ženske daljše življenje kot moški.

Presenetljivi pa so podatki, ki govore o družinah: Italija ima 20,305.000 družin. Povprečno jih sestavlja 2,8 oseb. V zadnjem desetletju je bilo letno povprečno 310.000 porok, kar je 78.000 manj kot v sedemdesetih letih. Rojstev pa je bilo v istem desetletju 589.000, kar je 228.000 manj kot pred desetimi leti.

Na vsakih tisoč rojstev pride po uradnem poročilu kar 261 splavov, največ v Emiliji Romagni in Umbriji.

Razporok (divorzio) je bilo leta 1983 okrog 15.000, leta 1988 se je število podvojilo, leta 1992

Misli, februar 1994

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

pa jih je bilo nekaj nad 20.000. Zakonskih ločitev (separazione) pa je bilo leta 1983 nekaj čez 30.000, leta 1992 pa je to število narastlo za 10.000.

Sodni podatki povedo, da je bilo leta 1992 v Italiji storjenih 2.740.891 zločinov, od katerih jih je 81% še nezakazovanih. Isto leto je bilo policiji prijavljenih 27.000 mladoletnih kriminalcev. Ob koncu leta 1992 je bilo v italijanskih zaporih 47.588 zapornikov, od katerih je bilo obsojenih že 19.855, ostali pa še čakajo na svoj sodni postopek.

Predvsem na področju uporabe je očitna velika razlika med Severno in Južno Italijo. Na severu porabi vsak prebivalec povprečno 1,232.000 lir mesečno, na jugu pa mesečno le 778.000 lir.

VOJVODINJO KENTSKO sem že v prejšnji številki omenil. Zgodilo se je prvič po letu 1600, da je kak član angleškega kraljevega dvora postal katoličan. Vojvodinja Katarina r. Worsley je poročena s kentskim vojvodom, ki je bratranec angleške kraljice. Po poročilu je njen prestop v katoliško Cerkev dolgo zorel. V Cerkev jo je sprejel v svoji privatni kapeli angleški kardinal Hume ob prisotnosti njenega moža in treh otrok, od katerih je en sin poročen s katoličanko.

Vojvodinja kentska je angleško kraljico večkrat zastopala pri raznih dobrotelnih akcijah. Sploh je bila znana po svoji dobrotelnosti.

ZANIMIVO JE, kako včasih skromni začetek kake dobrotelne akcije dobi posnemalce, uspe in se ustali za daljšo dobo. V nemški zvezni deželi Baden - Wurttemberg je pred leti trojica, ki je predstavljala svete tri kralje, v januarju začela nabirati darove za misijone. In danes? Kar 40.000 "Gašperjev, Mihov in Boltežarjev" v januarju s petjem kolednic obiskuje družine, da s tem pomaga misijonom. Letos so trije kralji obiskali celo deželno ministrstvo, kjer jih je sprejel državni sekretar Lorenz Menz. Letošnja nabirka še ni znana, a lani je akcija treh kraljev v 1869 nemških župnijah nabrala nič manj kot štiri milijone mark.

KOTIČEK

NAŠIH MLADIH

NO, pa mi je končno le uspelo ujeti za GALERIO MLADIH našega FRANCA, ki je bil rojen in krščen leta 1969 pri nas v Melbournu, bil priden učenec Slomškove šole ter odličen pri naših odrskih nastopih. Prav žal mi je bilo zanj, ko so se ŠTRUBLJEVI odločili kupiti farmo v Milduri. Tako se je moral s starši in sestrico tudi Francek odseliti in z družino sem za nekaj časa skoraj izgubil stik. Medtem je iz fantka postal fant, ki se je kot študent vrnil v Melbourne in na melbournski univerzi študiral ter leta 1991 končal z diplomo kot kemični inženir.

Potem je Franceta zamikala rodna domovina staršev. Odpravil se je v deželo pod Triglavom in se v novembru 1992 v Cerknici na Notranjskem spoznal z METODO DEBEVEC, ki je leta 1988 končala v Ljubljani srednjo ekonomsko-komercialno šolo ter bila zaposlena pri export-import podjetju Magistrat International kot komercialistka. Doma pa je dekle v vasi Padež na Notranjskem, kjer ima še starše in štiri brate. Franc in Metoda sta se torej spoznala in končno tudi vzela. Po civilni poroki v zgodovinskem samostanu Bistra pri Vrhniku, ki je v Sloveniji obvezna, ju je 28. avgusta 1993 v podružni cerkvi sv. Štefana na Pokojišču poročil cerkniški dekan in Metodin stric, brat njene mame, g. Janez Kebe.

PUSTNI CVILIMOŽ

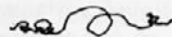
CVILIMOŽEK,
DEBEL MOŽEK,
IMA HLAČE
DOPETAČE,
A TRENUŠČEK VES NAPET,
ZA DE MORE Z NJIM NA LED.
ČE ZA TREBUH KDO GA STISKA,
GLASNO CVILI, TENKO PISKA,
SKOZI USTA, SKOZI NOS,
ZGORAJ V SUKNJI, ZDOLAJ BOS.
ŠE BI ŠKORNJE RAD IMEL,
DA NA NOGE BI JIH DEL,
AKO BI MU TREBUH DAL
PRIPOGNITI SE DO TAL.

Fran Levstik

Zdaj je mladi par v Milduri, kjer je Franc zaposlen v svojem poklicu v laboratoriju Lindeman's Winery, Metoda pa je trenutno doma pri gospodinjstkih poslih. Vesel sem poročila, da najde tudi čas za skupnost in se ob delovanju Jožice Gerdenove udejstvuje s poučevanjem slovenščine in pri slovenskih radijskih oddajah. Tako je naša mala narodna skupina v vinorodni Milduri z novim zakonskim parom veliko pridobila.

Kar je pa glavno: Franc in Metoda, oba zatrjujeta, da sta še vedno v medenih tednih in da ti zanju ne bodo nikoli minili. Bog daj, da bo tako – naše iskrene čestitke!

Dragi striček, oprosti, da ti nisem voščil Božičnih praznikov. Sem čisto pozabil in odlašal na drugi dan.

Sedaj Ti pišem veselo novico, da smo spet začeli v Merrylandsu slovensko Slomškovo šolo. Nas uči sestra Francka. Jaz sem sedaj v petem razredu. Se imamo vsi dobre in se lepo učimo.

Dragi striček, povem ti še eno veselo novico: moja sestra Nataša praznuje prav danes, 12. januarja, svoj tretji rojstni dan. Jaz in Aleksander jo imava zelo rada in po šoli se skupaj igramo. Za enkrat pozdravljam Tebe in vse učence slovenskega jezika. Pozdrav tudi od brata Aleksandra, od ata in mame in še posebno od sestrice Nataše. – Tvoj Stanček Aster-Stater, Blacktown, N.S.W.

OBVESTILO

VELEPOSLANIŠTVO SLOVENIJE v Canberri bo nudilo konzularno pomoč Slovincem s področja Sydneya in Melbourne kot sledi:

SYDNEY, četrtek, dne 10. marca 1994

Od devete do dvanajste ure dopoldne v verskem središču sv. Rafaela, Merrylands.

Od tretje do šeste ure popoldne v Slovenskem klubu Sydney.

MELBOURNE, petek, dne 11. marca 1994

Od devete do dvanajste ure dopoldne v slovenskem verskem središču v Kew (pisarna Slovenskega narodnega sveta Viktorije).

Od tretje do šeste ure popoldne v slovenskem klubu Jadran.

Prosimo vse Slovence, ki želijo konzularno uslugo, da predhodno pokličejo Veleposlaništvo ter se dogovorijo za točno uro sestanka.

Žal zaradi obiska številne slovenske gospodarske delegacije v Melbourne in Sydneyu ni bilo možnosti organizirati konzularni dan v mesecu februarju.

Veleposlaništvo RS v Canberri ima vsak delovni dan uradne ure od desetih do ene ure popoldne. V tem času lahko dobite vse potrebne konzularne informacije, osebno ali telefonično. S tem se bomo tudi lahko izognili napačnim tolmačenjem nekaterih konzularnih vprašanj.

Naše veleposlaništvo uraduje na naslovu:

ADVANCE BANK CENTRE – Level 6,
60 Marcus Clarke Street, CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pa pošiljajte na naš poštni predal: EMBASSY OF SLOVENIA,

P. O. Box 284, Civic Square,
Canberra, A.C.T. 2608

ALJAŽ GOSNAR, odpravnik poslov

ARNCLIFFE, NSW - V nedeljo 6. februarja je bila v Sydneyu otvoritev razstave WORLD TRADE FAIR. Prvič v zgodovini tega konca sveta se je naša Slovenija predstavila s 34 podjetji, ki so razstavljali v paviljonu št. 4162. Že ob vstopu v razstavno dvorano nas je od daleč, a kaj vidno, pozdravljaj naslov SLOVENIJA in je bil vsekakor eden od najlepših v oči vpadajočih objektov.

V kolikor berem, je za Avstralijo pomemben trade Asia/Pacific. Da se je naša mlada Slovenija uspešno "uštulila" v to konkurenco, nam da vedeti, da imamo dobro vodstvo in da po osamosvojitvi

Misli, februar 1994

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

njena moč polagoma pa gotovo raste. Škoda, da smo mnogi prestari in ne bomo dočakali razvet druge "Švice" - dežele pod Triglavom. Mlajša generacija pa bo gotovo tudi to doživela in, upam, znala tudi ceniti.

Veselo je bilo v paviljonu. Ogledovali smo si z zanimanjem razstavljene predmete: od izdelkov nam že poznanega podjetja "Gorenje-Pacific", ki je že več let med nami in ga cenijo tudi Avstralci, do izdelkov "Elana", svetovno znanega podjetja športnih izdelkov. Pa nova "Adria Airways", za katero avstralski Slovenci upamo, da bo razširila svoje zračne poti tudi preko oceana do nas. In še in še, saj naštevavanja ne bi bilo ne konca ne kraja in pisanje predolgo za objavo.

Žal smo Slovenci raztreseni po vsem velikem kontinentu, zato večina ni imela prilike ogledati si to enkratno razstavo. Gotovo pa bodo o tem, za mlado Slovenijo kaj pomembnem dejstvu, kaj povedali na radiu SBS. Naša sydneyška napovedovalka Mariza Ličen se je ves čas vneta vrtela okrog predstavnikov in snemala pogovore na zvočni trak. Pa tudi vi, dragi rojaki v Brisbanu ter drugod po Avstraliji boste sedaj lahko slišali kaj več o tem, saj novi sistem SBS-a to omogoča. Neskončne daljave med nami se samo manjšajo...

Doslej so bile prav naše Misli dobra povezava nas vseh. Z željo, da tako tudi ostanejo, prav lepo pozdravljam vse rojake - **Kristina Hrvatina**

CARINA, QLD. - Dve stvari po prejemu zadnje številke Misli sta me pripravili, da sem se spet oglasil. Najprej presenečenje ob **januarski številki**

Za pomoč in nasvet za zmerno ceno

**KOBAL & ASSOCIATES
SOLICITORS & ATTORNEYS**

Dorothy Kobal B.Com L.L.B.

81 Spring Ave,
(P.O. Box KL 806) Kings Langley 2147
(T) (02) 838 0334 (Fax) (02) 674 4583

Conveyancing, Wills & Probate, Small
Business, Litigation and General Advice.

Misli in pa članek p. Nikota ob obletnici slovníčarja p. Stanislava Škrabca.

Kar verjeti nisem mogel, ko mi je žena prinesla Misli in sem bral že na platnicah, da je to jauarska številka. Vajen sem bil in verjetno tudi drugi z menoj, da sta bili jauarska in februarjska številka združeni. Meni je urednik s tem vsekakor ustregel, saj Misli rad prebiram in jih vedno težko čakam. (Moje pojasnilo: Za enkratno dvojno številko v letu imam po tradiciji uredništve vso pravico, saj tudi samostojni urednik potrebuje počitnice. Izbral sem za to januar, ker so splošne počitnice in tudi tiskarna običajno ne dela. Da ne bi naročnike brez potrebe osiromašil za več kot eno številko, sem letos dvojno izdajo prihranil za kasneje v letu, če bom morda lahko izrabil dovoljenje p. provinciala ter skočil za svojo sedemdesetletnico v Slovenijo na obisk. - Urednik)

Glede članka o p. Stanislavu Škrabcu: res je mož zaslužil, da se ga narod spomni ob 150-letnici rojstva. Naj ob tem povem, da so doma letos izšle štiri priložnostne znamke in sicer: spomin 150-letnice rojstva goriškega slavčka SIMONA GREGORČIČA, spomin 150-letnice rojstva pisatelja JOSIPA JURČIČA, dalje 150-letnice smrti jezikoslovca JERNEJA KOPITARJA in 150-letnica rojstva jezikoslovca p. STANISLAVA ŠKRABCA. Imam uradno razlago ob izdaji teh štirih znamk.

Manufacturer of
Premium Quality
Smallgoods

Melbournskim
Slovencem
se priporoča

SMALLGOODS

209-215 St. George's Rd.
North Fitzroy, Vic. 3068

Tel.: 481 1777
Facsimile: 482 5411

Nudimo prvovrstne kranjske klobase,
sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne odlične mesne izdelke.
Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas:
naše mesno podjetje nadaljuje tradicijo
vam vsem znanega dolgoletnega podjetja
JOHN HOJNIK

**DO YOU NEED A GOOD PLUMBER?
POTREBUJETE KLEPARJA,
VODNEGA ALI PLINSKEGA
INSTALATERJA?**

**Rojakom Melbourne in okolice
se priporoča in je na uslugo
JOŽE ŽUGIČ,**

5 Waverley Ave., E.Kew - Tel.: 817 3631

Škrabčeva se ujema s tem, kar je napisal p. Niko, kateremu gre v glavnem zasluga, da jubilej tega velikega moža letos sploh slavimo in da je prišel celo na znamko.

Odkar je Slovenija na zemljevidu Evrope kot samostojna država, pa četudi kot ena najmanjših, je v kratki dobi obstoja izdala vrsto lepih znamk - preko sedemdeset. Vse dostojno predstavljajo našo deželico pod Triglavom pred svetovno javnostjo. Saj znamke so res najboljša reklama in države sveta kar tekmujejo med seboj, katera bo drugo z znamkami prekosila. Sam sem kot zbiratelj vesel sleherne, naše slovenske pa še najbolj.

Pozdrave vsem bralcem! - **Janez Primožič**

DONVALE, VIC. - ZAHVALA. Ob smrti našega dragega moža in ata ANTONA ŠABCA, se zahvaljujemo p. Baziliju in p. Tonetu ter prijateljem in znancem, ki ste molili z nami ob njegovi krsti in ga v tako lepem številu pospremili do njegovega zadnjega bivališča na tem svetu. Naša zahvala tudi vsem, ki ste darovali cvetje na grob ali denarni dar za "Dom m. Romane" v spomin pokojnika.

Vsi vemo, kako rad je molil za žive in rajne. Zato zdaj njega priporočamo vašim molitvam. Dragi Anton, počivaj v miru božjem! - Žena Zofija ter hčerki in sin z družinami.

WEST SUNSHINE, VIC. - Gospod Franc Strašek, ki župnikuje pri Sv. Emi blizu Podčetrka, je zaprosil za dar za svojo revno župnijo, ki si sama finančno ne more dosti pomagati. Morda bo to bral celo kdo bivših faranov ali sosedov, in pridal svoj dar. Dobila sem tudi pismo mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja, ki takole priporoča sleherno pomoč župniji sv. Eme: "Škofijski ordinarij v Mariboru s tem dopisom potrjuje resničnost prošnje gospoda Franca Straška, župnika pri Sv. Emi blizu Podčetrka. Kot goreč dušni pastir si že vrsto let prizadeva za svojo župnijo, ki je resnično majhna, verniki pa bolj revni. Odkar je prišel na to župnijo, se je veliko spremenilo. Obnovil je župnijsko

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V CASU ZALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

cerkev in podružnice, tudi versko življenje se je poglobilo, posebej med mladino. Sedaj želi nabaviti nove majhne orgle, vendar cena takega inštrumenta presega finančne zmogljivosti majhne župnije, zato se je obrnil na nekaj dobrotnikov, svojih znancev. Njegovo prošnjo priporočam. Za vsak dar, naj bo še tako majhen, bo župnija zelo hvaležna. - S spoštovanjem Vas pozdravljam v Gospodu! +Franc Kramberger, škof."

Pater urednik je obljubil, da bo prošnjo dal v Misli. Morda bo le kaj uspeha. Darove lahko pošljete na upravo Misli, pa bodo objavljeni in poslani k Sv. Emi. Zahvaljujem se mu, obenem pa pozdravljam vse bralce. - **Karolina Ogrizek**

WHYALLA-STUART, SA - Med pokojnimi v novembrskih Mislih nisem zasledil imena Slovenca, ki je lani umrl tukaj med nami. Zato pošiljam uredništvu dva izrezka iz Whyalla News, ki govorita o njem. Družina MORD je prišla v Avstralijo iz Kostrivnice pod Bočem, blizu Rogaške Slatine. Iskrene pozdrave! - **Viktor Tramšak**

Uredništvo se zahvaljuje za odrezka, le škoda, da nas niste z njima obvestili o smrti takoj takrat. Iz krajev daleč od slovenskih središč dobimo oznanila smrti le po posameznikih, ki vedo, da zbiramo podatke o rojstvih, porokah in smrti ter želimo, da so te naše zbirke imen čim popolnejše. Vsekakor, bolj kasno kot nikoli.

Iz časopisnih odrezkov povzemamo, da je v Whyalli, SA, dne 11. januarja 1993 umrl JANEZ MORD v starosti 66 let. Ker oznanilo omenja, "da ni bilo časa reči zbogom", sklepam na naglo smrt. Pod vrsticami so imena: sin Marijan, Lorraine in Garry. Na drugem odrezku pa se Marijana (verjetno žena), Marijan, Jania in družine zahvaljujejo vsem za izrečeno sožalje ob izgubi Janeza Morda, posebno pa Slavku in Jelki Banovič za njuno pomoč ob času smrti. - Urednik

LAKEMBA, NSW - V pismo prilagam denar za naročnino in sklad za naše MISLI, ki jih že dolgo časa prejemam za majhen denar.

Moja pohvala Vaše revije vam bo mogoče malo

Misli, februar 1994

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji se nahaja FRANC PREDOVNIK, če je še med živimi. Doma je iz Trbovelj. Pred dobrimi dvajsetimi leti je živel v Coomi, NSW. Od leta 1972 se domačim ni več oglašil. Domači sprašujejo po njem in jih skrbi, da ni več med živimi, saj bi bil star že okrog osemdeset let. Če je že med pokojnimi, bi radi vedeli vsaj za njegov grob.

MISLI bodo sleherno novico o pogrešanem posredovale domačim.

pomenila, niti nimam sposobnosti, da bi se znala pravilno izraziti. Sem pa Vam, kot mnogi drugi, iz srca hvaležna za vse trude, ki jih vlagate v izdajanje lista za nas zdomce v daljni Avstraliji. Iz dna srca se Vam zahvaljujem, saj Misli vsakič komaj čakam.

Lepo in pristrčno pozdravljeni! - **Ivanka Lapuh**

Hvala za vrstice. Verjemite, da zame pomenijo več kot mislite. So kot injekcija, ki daje moč, da lažje zdržim pozne večerne ure v delu za mesečnik, s katerim obiskujem raztresene slovenske družine. - Urednik

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS
Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel. 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

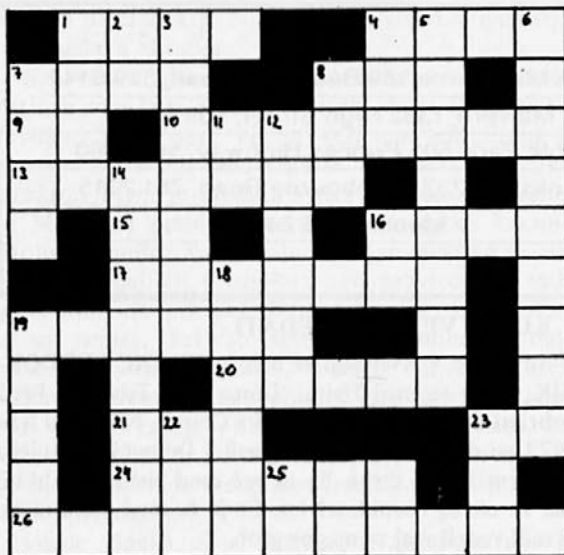
7 LONGVIEW COURT,

THOMASTOWN 3074

(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263

A.H.: 469 7275

PA SPET NEKAJ UVOŽENEGA IZ REPUBLIKE SLOVENIJE

- + *Nekdanje Jugoslavije ni več, je pa veliko nekdanjih Jugoslovanov.*
- + *Preveč strahu se kaže tudi lahko kot premalo svobode.*
- + *Lahko je biti lev, če narediš iz okolice puščavo.*
- + *Nesposobni so sposobni onesposobiti sposobne.*
- + *Kdor ne misli, lahko poslušaj vsakogar.*
- + *Ni je bolj zveste spremljevalke od naše grde preteklosti.*
- + *S poti, prihodnost prihaja!*
- + *Sen vsakega pujska je umreti kot prašič.*
- + *Tovariši če mislite le to, kar govorite, je to bore malo.*
- + *Ne prizadevajte si biti v večini - večina je mrtva.*
- + *Tisti, ki zablodi - gre najdlje.*
- + *Pametnejšemu se ne popušča.*
- + *Čprav tiči visoko letajo, ne padejo vedno nizko.*
- + *Mnogi se ob našem slabem gospodarstvu križajo, namesto da bi se spovedovali.*
- + *Še vedno podelujemo priznanja za minulo delo, čeprav vsi vemo, kam nas je pripeljalo.*

Mož pride kasno in okajen domov, zjutraj pa se zbudi na tleh ob postelji.

"Kaj nisi nič čutil, da si padel s postelje?" ga vpraša žena.

"Slišal sem, da je nekaj padlo, nisem pa vedel, da sem bil to jaz."

Križanka /Sestavil p. Tone/

Vodoravno: 1. posebno Slovincem ljubo drevo; 4. del mize; 7. kraj pri Medvodah; 8. del; 9. nada; 10. žena nekdanjih vladarjev; 13. praznični kruh z rozinami; 15. enaka samoglasnika; 16. številan; 17. tarnati; 19. delata nemir; 20. žensko ime; 21. kratica za imperativ; 23. avtomobilska oznaka Ljubljane; 24. odtenek (tujka); 26. prodajalna peciva.

Navpično: 1. nadstrešje pri hiši; 2. irski (okrajšano); 4. neumen, trčen; 5. kraj ob Kolpi; 6. del maše; 7. slaba stran dolgotrajnega lepega vremena; 8. vprašalnica; 11. enaka samoglasnika; 12. umetniški poklic; 14. poganja iz zemlje; 16. okrajšava za goro (tujka); 18. otepalnik; 19. melodika, pevnost; 22. majhna, tiha živalca; 23. surovina za vrsto blaga; 25. nikalnica.

REŠITEV pošljite do 12. marca na uredništvo!

REŠITEV IZPOLNJEVANKE

v zadnji številki Misli:

1. poletje; 2. plesišče; 3. potonka; 4. prosvetar; 5. podariti; 6. zarodek; 7. služabnik; 8. požigalec; 9. klinopis; 10. Venera; 11. vremenska.

Tretja vrsta črk od vrha navzdol se glasi: LETO DRUŽINE.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Jože Grilj, Ida Ponikvar, Ivan Podlesnik, Francka Anžin, Ivanka Študent, Stanko Aster-Stater. Izžreban je bil Stanko Aster-Stater.

++

Po molitvi očenaša vpraša fantek mamo: "Mamica, kdo pa je tisti hudi Amen, ki naj ga nas Bogec reši?"

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 808 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji . . .

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta.

Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD.4217

Telefon: (075)398 759

HOJA ZA KRISTUSOM – Knjižica je v obliki molitvenika in obsega nesmrtna spise Tomaža Kempčana. Cena 5 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Cena 5 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

WHISPER – Anglesko-slovenske pesmi Danijele Hliš. – Cena 10 dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, Avstrija. Knjiga je izšla v Argentini. Cena 13. dolarjev.

PRATIKA 1994 Celjske Mohorjeve družbe, zelo pestre vsebine, je na razpolago. Cena pet dolarjev brez poštne. – Bo kaj naročil za zbirko knjig tega leta Celjske, Celovške ali Goriške Mohorjeve družbe?

Imamo še več drugih knjig iz rodne domovine, zamejstva in zdomstva

LEPOTE SLOVENSkih CER-KVA je monumentalna knjiga z 283 čudovitimi barvnimi posnetki. Avtor fotografij je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Kupi jo, da bo postala tvoj družinski zaklad, ki ga boš s ponosom pokazal obiskovalcem druge narodnosti. Cena 49 dolarjev.

ZA PEST DROBIŽA je najnovejša pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena deset dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSLEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIJA

Book now for 3 economical groups
departing from Adelaide - Brisbane - Melbourne or Sydney
on 8/6/94 - 22/6/94 and 8/7/94

SLOVENIA TRAVEL / DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ŽE SEDAJ ZA SKUPINSKO
POTOVANJE: 8/6/94, 22/6/94 in 8/7/94

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666